PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scânteia

ORGAN CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

SERIA III ANUL XIX Nr. 1762 | 6 PAGINI 4 LEI | Duminică 18 Iunie 1950

Să asigurăm transportul recoltei!

În fața muncitorilor și tehnicienilor ceferiști se pune acum o sarcină de cea mai mare însemnătate: transportul la timp și în cele mai bune condițiuni a recoltei. Îndeplinirea acestei sarcini de seamă constitue o datorie patriotică, o obligație de cinste pentru toți ceferiștii. De felul în care fiecare muncitor și tehnician va ști să muncească pentru a-și îndeplini această îndatorire patriotică depinde în mare măsură ca orașele și centrele muncitorești să fie aprovizionate cu pâine, industria noastră socialistă să primească materiile prime de care are nevoe, schimbul între orașe și sate să se intensifice.

Pentru a asigura transportul recoltei bogate din acest an, întreg personalul ceferist trebue să facă eforturi mari, să muncească cu toată râvna, să dea dovadă de inițiativă și simț de răspundere. În fruntea acestei lupte trebue să fie comuniștii, care prin munca lor entuziastă să constitue un imbold și un exemplu pentru toți.

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri privind pregătirea și executarea la timp a strângerii recoltei și executarea planului de colectări pe anul 1950 indică măsurile pe care Departamentul C.F.R. trebue să le ia pentru reușita acestei campanii. Asigurarea parcului de vagoane în măsură să transporte recolta constitue acum sarcina cea mai urgentă.

În acest sens, Departamentul C.F.R. a luat o serie de măsuri concrete. În toate atelierele C.F.R. se repară cu precădere vagoanele destinate pentru transportul grânelor. În stații și triaje, au luat ființă echipe speciale care revizuesc și repară pe loc toate vagoanele acoperite.

Raidul-anchetă întreprins zilele acestea de „Scânteia" prin ateliere și triaje a arătat că muncitorii și tehnicienii ceferiști lucrează cu avânt și multă dragoste pentru a pregăti cât mai multe vagoane cu inscripția „Bun pentru cereale". Ceferiștii dela atelierele C.F.R. Timișoara, Iași, ca și cei din triajele Ploești, Craiova, Bacău, etc. obțin succese importante în muncă, reușind să îndeplinească și să depășească regulat programul de reparații.

Dar raidul a scos în evidență și o seamă de lipsuri care frânează bunul mers al lucrărilor. Aceste lipsuri trebuesc combătute și înlăturate fără cea mai mică întârziere. Astfel, nu este admisibil ca din cauza birocratismului care persistă la organele de aprovizionare ale C.F.R.-ului, ritmul lucrărilor să fie încetinit, așa cum se mai întâmplă la atelierele Nicolina-Iași, care nu primesc întotdeauna materialele de care au nevoe; sau cum se întâmplă la atelierele principale de vagoane Galați, unde conducerea atelierelor nu a defalcat sarcinile programului pe zile și echipe.

Organizațiile de partid din toate atelierele, stațiile și triajele C.F.R. trebue să mobilizeze pe toți muncitorii și tehnicienii în acțiunea de pregătire a unui număr cât mai mare de vagoane bine reparate. Ele trebue să vegheze ca muncitorii să primească la timp materialele de care au nevoe, combătând cu hotărîre orice manifestări birocratice, tendințe de tergiversare, încetineală, etc. Nicio slăbiciune, niciun fel de întârziere nu poate fi îngăduită.

O altă sarcină importantă este lupta pentru cât mai raționala folosire a vagoanelor. În această privință, eforturile ceferiștilor trebue să fie puternic sprijinite de instituțiile și întreprinderile care folosesc transporturile pe cale ferată.

Trebuesc evitate cu deosebită grijă transporturile nerationale: plimbarea unor vagoane cale de sute de kilometri pentru a transporta dela un capăt la altul al țării produse care se găsesc din belșug chiar la locul de destinație, sau care pot fi aduse din regiuni mult mai apropiate. Deasemenea trebue înlăturată circulația vagoanelor goale dintr'o stație în alta; fiecare vagon descărcat într'o stație oarecare să fie imediat folosit pentru transportul cerealelor sau al altor produse.

Întreprinderile și instituțiile care solicită vagoane trebue să chibzuiască serios pentru a evita orice încărcare inutilă, să organizeze încărcarea și descărcarea în așa fel încât să nu rețină niciun minut în plus vagoanele. La rândul lor, ceferiștii trebue să sesizeze când au loc transporturi nerationale, încrucișări, etc., semnalând de fiecare dată organelor superioare pentru a se lua fie măsuri de îndreptare, fie măsuri de sancționare.

Organizațiilor de partid din stații, triaje, etc. nu poate să le fie indiferent cum este organizată munca în stația, depoul și triajul respectiv, felul în care sunt folosite vagoanele. Ele trebue să mobilizeze muncitorii și tehnicienii pentru mai buna organizare a transporturilor, să supravegheze întreaga circulație a mărfurilor, să contribue la lichidarea încrucișărilor.

Organizațiile de partid trebue să trezească vigilența revoluționară a muncitorilor și tehnicienilor, căci în spatele „încrucișărilor", a transporturilor nerationale, poate să se găsească și mâna sabotoare a dușmanului de clasă.

Pentru a folosi la maximum întreaga capacitate de transport de care dispunem — condiție însemnată pentru asigurarea transportului recoltei — este necesar ca fiecare vagon să fie încărcat din plin, distanța dintre o încărcare și alta să fie scurtată, iar viteza comercială a trenurilor sporită simțitor. Toate unitățile C.F.R., și în primul rând marile centre feroviare, nodurile de cale ferată, triajele, trebue să-și organizeze și să-și planifice cât mai bine munca, PE BAZA SARCINILOR ȘI RASPUNDERII PERSONALE. Organizațiile de partid trebue să mobilizeze pe toți muncitorii și tehnicienii ceferiști pentru înlăturarea staționărilor inutile în gări, pentru respectarea strictă a graficului de circulație, etc.

Metoda principală pentru realizarea planului, pentru mai buna organizare a transporturilor, este INTRECEREA SOCIALISTĂ.

Inițiativa ceferiștilor dela Feteești, care și-au propus să reducă cu 10% timpul de staționare, să realizeze 5% tonaj mărit, regularitate în circulația trenurilor, trebue urmată de muncitorii și tehnicienii din toate stațiile din țară. Peste tot, organizațiile de partid trebue să însuflețească pe ceferiști, să desvolte spiritul lor patriotic, să-i învețe să vadă munca lor în lumina sarcinilor generale ale Statului. Fiecare muncitor și tehnician să vadă că fiecare minut câștigat, fiecare succes obținut în întrecerea socialistă este o contribuție de preț la succesul acestei bătălii.

O atenție deosebită trebue să se dea, în cadrul întrecerii socialiste, extinderii minunatei mișcări a cincisutiștilor — a mecanicilor de locomotivă care, urmând exemplul feroviarilor sovietici, și-au propus să realizeze cel puțin 500 km. în 24 ore cu o singură locomotivă. Această admirabilă mișcare patriotică trebue desvoltată, pentru a se elibera un număr cât mai mare de locomotive, care să fie folosite la remorcarea trenurilor cu cereale.

Acolo unde organizațiile de partid se preocupă de mersul întrecerii socialiste, unde muncitorii sunt încurajați și stimulați se obțin și cele mai bune rezultate. La depourile București-călători, București-triaj, Cluj și — în ultimul timp — depoul Ploești, numărul mecanicilor cincisutiști sporește mereu, iar rezultatele obținute sunt din ce în ce mai bune. La depoul Galați această metodă nu a fost aplicată până în prezent. Nici secția Tracțiune Tecuci, de care ține acest depou, după cum nici conducerea de până acum a depoului Galați nu s'au preocupat de introducerea și extinderea acestei metode înaintate. Organizațiile de partid din aceste unități au manifestat nepăsare față de această chestiune.

Muncitorii și tehnicienii ceferiști, educați de Partid, trebue să lupte pentru a întări disciplina, spiritul de răspundere personală, vigilența revoluționară. Nici o singură clipă să nu uite că prin mâna lor trece pâinea oamenilor muncii, rodul trudei poporului muncitor din țara noastră! Ca niște buni gospodari, muncitorii și tehnicienii ceferiști să ia toate măsurile ca niciun bob să nu se irosească. Orice încercare a dușmanului de clasă să fie demascată și zădărnicită cu toată hotărîrea!

Muncind cu forțe sporite, muncitorii și tehnicienii ceferiști, mobilizați de Partid, vor izbuti să-și îndeplinească cu cinste sarcina de seamă ce le-a fost încredințată — transportul la timp și în cele mai bune condițiuni a recoltei din acest an. În acest fel, ei vor contribui la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, la întărirea Patriei noastre, factor activ în lagărul păcii și al socialismului.

În numărul de azi:

- VICTORIA DELA LUPENI. (pag. 2-a)
- DREPT M'A POVAȚUIT. *schiță de ION ISTRATI* (pag. 4-a)
- DIN ȚARA SOCIALISMULUI. (pag. 5-a)
- LUCRĂRILE SESIUNII SOVIETULUI SUPREM AL U.R.S.S. (pag. 6-a)
- MĂSURILE IMPOTRIVA PARTIDULUI COMUNIST JAPONEZ DOVEDESC CĂ GUVERNUL YOSHIDA A AJUNS LA UN IMPAS. — Importantele declarații făcute de președintele conducerii centrale provizorii a Partidului Comunist Japonez. (pag. 6-a)

Grandiosul meeting din Piața Universității cu prilejul închiderii Congresului U. F. D. R.

Eri după amiază, cu ocazia închiderii Congresului Uniunii Femeilor Democrate din România, a avut loc un grandios meeting. Piața Universității înflorise de roșul drapelelor. Nenumărate pancarte, portrete și lozinci fluturau deasupra capetelor. Lozinci care vorbeau despre munca pașnică, constructivă, despre hotărîrea femeilor de a lupta din toate puterile pentru a stăvili războiul. Peste 150.000 de femei adunate eri după amiază au transformat meetingul într'o uriașă manifestație pentru pace.

Numele scump al tovarășului Stalin a fost scandat cu entuziasm, cu dragostea și recunoștința datorate celui mai înțelept și mai dârz apărător al păcii.

Femeile și-au manifestat recunoștința față de Partidul Muncitoresc Român, care le-a îndrumat pas cu pas pentru dobândirea drepturilor de care se bucură astăzi.

Cu aplauze îndelungi au salutat femeile din capitala Patriei noastre pe delegatele străine care au luat parte la lucrările Congresului. Prezența delegației sovietice a prilejuit o puternică manifestație pentru U.R.S.S. și pentru bravele femei sovietice, constructoare active ale comunismului. Femeile Patriei noastre au trimis salutul lor fierbinte femeilor luptătoare pentru pace din țările de democrație populară, femeilor din Franța și Italia, Grecia și Spania. Manifestația a avut un puternic caracter internationalist.

Deseori, cuvântul vorbitoarelor a fost întrerupt de aplauze și lozinci care chemau la lupta pentru pace, care clocoteau de ură împotriva imperialiștilor atâtători la război.

★

Meetingul a fost deschis de tov. Elena Stoia, membră a C.C. al U.F.D.R., președinte al Uniunii Sindicatelor Textile, Pielărie și Confecțiuni, care a spus între altele:

În zilele de 14—16 Iunie s'a ținut în Capitala noastră Congresul Uniunii Femeilor Democrate din Republica Populară Română, Congres care s'a desfășurat sub semnul luptei pentru pace.

Timp de trei zile aproape 700 delegate, reprezentând voința și năzuințele tuturor femeilor muncitoare dela o rase și sate, au analizat munca U.F.D.R.-ului, succesele ce le-a obținut și marile sarcini ce le stau în față, acum când toți oamenii muncii din țara noastră, în frunte cu clasa muncitoare, conduși de Partidul Muncitoresc Român, dau bătălia aprigă pentru pace, pentru îndeplinirea Planului de Stat, pentru construirea socialismului.

Din raport, cât și din intervențiile delegatelor, a reeșit clar că femeile muncitoare dela orașe și sate au devenit o forță importantă, activă, în viața economică, politică și socială a țării noastre. A reeșit deasemenea clar că, în fața atâtărilor și pregătirilor fățișe la război ale imperialiștilor, apărarea păcii devine sarcina principală a tuturor oamenilor muncii, a tuturor femeilor, a mamelor dornice să-și ferească copiii și căminul lor de moarte și distrugere.

Să facem ca cele 5.000.000 de femei care au semnat Apelul dela Stockholm să devină tot mai dârze luptătoare pentru pace.

Vorbind despre faptul că la Congres au luat parte numeroși oaspeți străini, tov. Elena Stoia a arătat că, în semn de solidaritate în lupta noastră comună, în marele front al păcii din care face parte și Federația Democrată Internațională a Femeilor, acești oaspeți dragi vor lua cuvântul la meeting.

Salutul delegatei sovietice Maria Kazanțeva

In aclamațiile entuziaste ale asistenței, a luat apoi cuvântul delegata sovietică Maria Kazanțeva, al cărei salut a fost subliniat cu vii aplauze și ovații puternice pentru Uniunea Sovietică, pentru tovarășul Stalin.

„In numele Comitetului Antifascist al Femeilor Sovietice, în numele milioanelor de femei din Patria noastră socialistă, în numele întregului nostru popor sovietic — a spus vorbitoarea — vă aduc vouă, ziditorilor vieții noi a Republicii Populare Române, salutul nostru fierbinte.

Noi, delegația femeilor sovietice, am venit în țara voastră să luăm parte la lucrările Congresului Uniunii Femeilor Democrate din R.P.R. Primele cuvinte pe care le-am auzit atunci când am călcat pe pământul acestei țări au fost cuvinte de prietenie față de marea Uniune Sovietică, cuvinte de recunoștință față de marele Stalin pentru eliberarea poporului român, pentru dreptul de a clădi, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, o viață nouă în interesul poporului.

In prezent, are loc la Moscova prima sesiune a Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice. La Moscova, la Kremlin, s'au adunat aleșii tuturor popoarelor marii Uniuni Sovietice. Cu o profundă mândrie patriotică arată ei că în țara noastră, grija pentru bunăstarea poporului, grija pentru ridicarea nivelului său material și cultural este o lege de neclintit. Toate succesele Patriei noastre sunt dobândite datorită înțeleptei conduceri a Partidului Bolșevic și a marelui Stalin.

In lupta pentru construirea socialismului, oamenii muncii din Republica Populară Română învață din măreața experiență a construcției socialismului în Uniunea Sovietică.

Succesele în desvoltarea industriei, agriculturii, îmbunătățirea condițiilor de trai a masselor largi muncitoare din R.P.R. duc la un nou avânt, la o neîncetată creștere a activității femeilor din R.P.R. și a întregului popor muncitor.

Dragi prietene, trebue să ținem minte că trăim într'o vreme când în jurul nostru zăngănesc armele. Imperialiștii americani vor să inunde din nou lumea cu lacrimi și sânge, vor să ne împiedice în munca noastră pașnică.

Dar, împotriva forțelor negre ale imperialismului se ridică puternicul lagăr unit al democrației, al dreptății, al păcii, al rațiunii, în frunte cu măreața Uniune Sovietică.

Să demascăm pe incendiatorii de războaie, să apărăm cauza păcii.

Trăiască prietenia poporului român cu poporul sovietic!

Trăiască cel mai bun prieten al oamenilor muncii din întreaga lume, tovarășul Stalin!

In pag. III-a

Salutările altor delegate

Tovarășului Iosif Vissarionovici Stalin

Moscova — Kremlin

Noi, delegatele la Congresul Uniunii Femeilor Democrate din Republica Populară Română, întrunit la București în zilele de 14—16 Iunie 1950, ne îndreptăm gândul cu dragoste și recunoștință nemărginită către marea Uniune Sovietică și către Dumneavoastră tovarășe Stalin, cel mai bun prieten al poporului nostru, învățător și conducător al popoarelor în lupta pentru pace și socialism.

Femeile muncitoare din orașele și satele Republicii noastre nu vor uita niciodată că ele și-au putut cuceri drepturile și libertățile de care se bucură în regimul de democrație populară, datorită eliberării poporului nostru muncitor de sub jugul fascist de către glorioasa Armată Sovietică.

Prin lupta clasei muncitoare, condusă de Partidul ei, noi, femeile din Republica Populară Română, am dobândit libertate și egalitate deplină în drepturi și putem să muncim cu toate puterile noastre pentru a făuri pentru noi și pentru copiii noștri o viață fericită și îmbelșugată. In mod permanent și neprecupețit, Uniunea Sovietică ne acordă sprijinul ei în toate domeniile, tocmai pentru ca să putem să ne făurim cu succes această viață.

Noi iubim viața aceasta liberă și fericită, ne este dragă munca, din care ea se înalță tot mai măreț. Vom lupta cu toată hotărîrea, ca nimeni să nu ne poată răpi această libertate.

Inima noastră se umple de revoltă și ură fără margini împotriva imperialiștilor americani și englezi, care vor să arunce omenirea în grozăviile unui nou război.

Vom întări tot mai mult lupta noastră pentru apărarea păcii, vom face ca fiecare femeie iubitoare de pace din țara noastră să ia parte la această luptă, în mod conștient și activ.

Știind că lupta pentru pace înseamnă întărirea continuă a Patriei noastre, noi vom lupta pentru îndeplinirea Planului de Stat, pentru a face prin munca noastră de fiecare zi ca țara noastră să devină mereu mai bogată, mai puternică.

Vom crește copiii noștri în spiritul dragostei și devotamentului față de Patrie, față de Partidul nostru care ne conduce în luptă, în spiritul internationalismului proletar, în spiritul dragostei nemărginite față de Uniunea Sovietică, marea Țară a Socialismului victorios.

In munca și lupta noastră ne călăuzim după exemplul eroicelor femei sovietice, care nu și-au precupețit viața în Marele Război pentru Apărarea Patriei și care astăzi, alături de întreg poporul sovietic, construiesc comunismul.

Noi privim cu încredere viitorul, pentrucă în fruntea marelui front al păcii stă invincibila Uniune Sovietică, pentrucă forțele păcii, democrației și socialismului vă au drept conducător pe Dumneavoastră, tovarășe Stalin.

Trăiască U.R.S.S., bastionul păcii, democrației și socialismului!

Trăiască glorioasele femei sovietice, constructoare ale comunismului, care pășesc în fruntea femeilor din lumea întreagă, în lupta pentru pace, pentru asigurarea unui viitor fericit tuturor copiilor!

Trăiască marele Stalin, genialul învățător al oamenilor muncii din lumea întreagă!

Congresul U.F.D.R.

Către Comitetul Central al P.M.R., tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

Noi, delegatele la Congresul U. F. D. R., reprezentante a milioane de femei din țara noastră, ne îndreptăm gândul plin de dragoste și recunoștință către Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare a poporului nostru în lupta pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii și viitorului fericit al copiilor noștri.

Mulțumim Partidului pentrucă sub conducerea sa viața noastră și a copiilor noștri este tot mai fericită.

Asigurăm Partidul că-i vom urma învățăturile și vom munci neobosit pentru întărirea Patriei noastre, pentru întărirea regimului nostru de democrație populară.

Asigurăm Partidul că nu vom înceta nicio clipă munca și lupta pentru a aduce în rândurile luptătorilor pentru cauza măreață a păcii mii și milioane de femei din Patria noastră.

Congresul U. F. D. R.

Un aspect al Pieții Universității în cursul marelui meeting de eri la care au participat peste 150.000 de femei.

Pentru o recoltă îmbelșugată!

Începerea secerișului în județul Bihor

ORADEA (Dela corespondentul nostru). — Țăranii muncitori din județul Bihor au început secerișul orzului de toamnă. Secerișul a început în plășile: Sălard, Secuieni, Marghita, Salonta, Centrala și Tinca.

Un pod peste Mureș pentru transportul recoltei

ARAD (dela corespondentul nostru).

De multă vreme țăranii muncitori din comuna Sâmbăteni, județul Arad, care au loturile de pământ pe partea stângă a Mureșului, își transportau cu greu atelajele de pe un mal pe celălalt. Dacă plugurile, grapele, sacii cu semințe și vitele puteau fi transportate cu ajutorul unui pod plutitor, în schimb carele încărcate cu snopi de grâu puteau fi trecute numai cu mare greutate și cu riscuri de pe un mal pe altul.

Când era vorba de încărcat carele cu grâu sau alte păioase nu se putea pune în car decât jumătate din cantitatea obișnuită ceeace ducea la o mare pierdere de timp și la muncă aproape dublă.

Pentru asigurarea transporturilor în campania de strângere a recoltei, Comitetul Provizoriu din Sâmbăteni a luat inițiativa de a construi un pod puternic peste Mureș. In acest scop s'a pornit o intensă muncă de lămurire în sânul țăranilor muncitori din Sâmbăteni.

Țăranii muncitori au răspuns cu entuziasm acestei chemări participând voluntar la muncile pentru construirea podului.

Peste 300 căruțe au transportat zilnic diferite materiale necesare. Zilele trecute acest pod care are o lungime de 40 metri a fost terminat și dat circulației.

O echipă de ceferiști din Ploești a desinfectat magaziile din 5 stații

PLOEȘTI (dela corespondentul nostru). — O echipă de muncitori dela depoul C.F.R. Ploești, condusă de maistrul Gheorghe Gheorghe și de mecanicul instructor Gane Niculae, având la dispoziție o locomotivă special amenajată pentru deparazitări, a terminat în ziua de 14 Iunie operațiile de deparazitare a magaziilor din stațiile: Pereți, Căzănești, Urziceni, Broșteni, și Andrășești.

Intârzieri la construirea magaziilor de cereale în județul Făgăraș

(Dela Bragheș Ion, redactor la ziarul local).

In județul Făgăraș este prevăzută construirea a trei magazii. Postamentul de beton a fost făcut încă din anul trecut pentru aceste magazii în comunele: Arpaș, Voila și Șercaia. Până la data de 13 Iunie a. c. la Șercaia și Voila nu s'a întreprins nicio acțiune pe teren, iar la Arpaș abia au început lucrările. Comitetul Provizoriu al plășii Șercaia a aflat abia acum câteva zile că se va construi o nouă magazie în plasă.

Centrul județean de recepționare și împuternicitul Comitetului de Stat pentru Colectarea Produselor Agricole trebue ca, în colaborare cu Comitetul Provizoriu județean, să ia măsuri urgente pentru terminarea la timp a construcțiilor amintite.

Fontă în contul celui de al doilea semestru

REȘIȚA (dela corespondentul nostru). In întrecerea socialistă pentru îndeplinirea și depășirea Planului de Stat, furnaliștii dela uzinele „Sovrommetal"-Reșița au obținut o nouă victorie. Străduindu-se să îmbunătățească necontenit gradul de utilizare a cuptoarelor, muncitorii și tehnicienii furnaliști au izbutit să-și îndeplinească înainte de termen sarcinile prevăzute pentru primul semestru al anului. In noaptea de 15-16 Iunie, ei au dat primele tone de fontă în contul celui de al doilea semestru al anului.

In fruntea furnaliștilor se află echipele prim topitorilor Neagoe Nichifor și Stângu Vucu, dela furnalul Nr. 1.

Oțel în contul semestrului doi

REȘIȚA. — Muncitorii dela cuptorul Nr. 6 al Oțelăriei Siemens-Martin dela Uzinele „Sovrommetal"-Reșița au terminat programul de producție pe primul semestru al anului 1950 și lucrează acum în contul celui de al doilea semestru.

Succesele ceferiștilor din stația Feteești

FETEȘTI (dela trimisul nostru).

Intensificând întrecerea socialistă sub lozinca: „10 la sută sub normă la staționare, 5 la sută tonaj mărit, regularitate în circulația trenurilor", muncitorii, tehnicienii și funcționarii stației Feteești obțin rezultate importante în muncă.

Astfel, timpul de staționare a vagoanelor a scăzut în perioada dela 6-10 Iunie dela 14 ore cât este norma, la 13 ore.

S'au evidențiat în mod deosebit tovarășii Perinel Dumitru și Stancu Ion care au format garniturile trenurilor cu mare atenție, ajutând ca ele să fie îndrumate la timp, ca vagoanele să staționeze cât mai puțin în stația lor.

Echipele complexe dela sosirea și plecarea trenurilor, care lucrau separat, au fost unite într'o singură echipă. Datorită mai bunei organizări a muncii, timpul de pregătire al unui tren a fost redus dela 47 minute la 40 minute.

Muncitorii și tehnicienii din stația Feteești luptă cu însuflețire în întrecerea socialistă pentru a crea condițiile cele mai bune de lucru, pentru ca transportul recoltei din acest an să fie executat la timp și în cele mai bune condițiuni.

Victoria dela Lupeni

— dela trimisul nostru —

În dimineața proaspătă, megafoanele au răspândit vestea în întreg orașul: „Astăzi, 13 Iunie, echipa minerului Barta Iosif, îndeplinindu-și sarcinile ce i-au revenit în cadrul Planului de Stat, scoate primii cărbuni în contul anului 1951".

Sute și sute de flamuri roșii înfloriseră pe străzile Lupenilor.

Telefoanele au dus vestea mai departe, în toată Valea Jiului. La Lonea, minerul fruntaș Kopetin Gheza a tresărit: „Ne-a luat-o înainte! A lucrat mai bine decât mine. Trebue să-l felicit pentru acest lucru". La fel a gândit minerul Mănăilă din Aninoasa și Pop Ludovic care — anul trecut — la Petrila și-a îndeplinit, primul pe țară, sarcinile de plan: „Barta a obținut acum rezultate mult mai frumoase decât cele obținute de mine anul trecut" — și-a spus minerul din Petrila.

Din Petroșani, dela comitetul de partid județean Valea Jiului o mașină a apucat drumurile Lupenilor. Secretarul comitetului de partid județean și alți activiști de partid mergeau să felicite echipa lui Barta pentru această minunată victorie. În birourile minei, tov. Cotoț Iosif, secretarul organizației de partid din Lupeni a strâns puternic mâna directorului Brilla.

Către amiază, locuitorii Lupenilor s'au adunat în curtea minei. Mai erau încă două-trei ore până la ieșirea lui Barta din șut. Minerii cu soțiile și copiii lor, tovarăși dela Partid și dela sindicat, inginerii și funcționarii din birourile minei, pionierii din oraș, U.T.M.-iștii, femeile muncitoare, purtau buchete uriașe de flori pregătindu-se să primească sărbătorește echipa lui Barta. Afară, dincolo de gardurile minei, în stradă, sute de oameni așteptau deasemenea, cu emoție, ieșirea lui Barta din șut. Până și pe dealurile din fața minei — sub umbra răcoroasă a copacilor — se adunaseră grupuri mari de femei și copii, urmărind cu atenție cele ce se petreceau în curte.

★

...Cu vreo 20 de ani în urmă, la fel se strânseseră oameni mulți aici, în curtea minei. Minerii, îndârjiți de foame și mizerie, se ridicaseră atunci cerând pâine și o viață mai omenească. De afară, din stradă și de pe dealurile vecine, soțiile și copiii lor îi încurajau: „Să nu plecați de acolo! S'tăpânii minei n'o să aibă încotro și-or să stea de vorbă cu voi". Dar stăpânii minei au pus mitralierele și poliția să vorbească cu minerii flămânziți. De pe dealuri, femeile țipau atunci amarnic: „Ne omoriți bărbații, criminalilor!". Pe atunci, stăpâni în țara asta erau capitaliștii. Statul era al capitaliștilor, poliția a capitaliștilor, minele erau ale capitaliștilor. În cârdășie cu imperialiștii din Apus, ei vlăguiau poporul muncitor, punându-i pe spate greutățile crizei ce tocmai începuse. Despre sângele de mineri vărsat în acea zi a lui August 1929, vorbește piatra comemorativă așezată în curtea minei, chiar pe locul unde s'au strâns acum minerii, așteptându-l pe Barta.

Astăzi, stăpân în țară este poporul muncitor. În întrecerea socialistă, minerii luptă acum pentru a întări Statul lor, adevărata lor Patrie, în care trăesc liberi și-și făuresc un viitor din ce în ce mai luminos. El luptă pentru a împiedica pe monștrii omenirii, pe imperialiștii americani și englezi, să le întunece tihna căminelor, deslănțuind un nou măcel. Anul acesta, minerii au desfășurat întrecerea sub lozinca „Mai mult cărbune pentru întărirea Patriei, pentru pace!" Și în această întrecere, primii care și-au îndeplinit planul sunt tocmai minerii din Lupeni. Din Lupeni care odinioară sângerau sub gloanțele regimului burghezo-moșieresc.

★

Cine sunt acești bravi mineri care au adus acum sărbătoarea pe ulițele Lupenilor? De unde au adunat ei atâta energie, atâta hotărîre pentru a împlini asemenea fapte mărețe?

...Din primii ani ai copilăriei, Barta a simțit cruzimea, sălbăticia stăpânirii burghezo-moșierești. Câtă umilință, câtă persecuție n'a îndurat el acolo, la școala primară din Toplița Română, pentru vina de a fi copil de om sărac. O copilărie fără bucurii, dominată de spaimă, de umilință, de ațâțarea cozilor de topor ale burgheziei care nu vroiau să lase să trăiască și să lupte frățește împreună, populația muncitoare română și maghiară. Taică-su — mecanic — izbutea cu greu să câștige atâția bani cât să poată aduce o pâine celor de acasă. Curând, după ce a terminat școala, micul Barta a intrat ucenic la o cizmărie. Muncea pe spetite din zori până în noapte târziu pentru un bot de mămăligă cu zeamă de castraveți. Mai târziu, a intrat ca zilier la o făbricuță de cherestea. Apoi, a venit pârjolul războiului. Barta a fost mobilizat în armata ungară. Pe la sfârșitul lui 1944, când Armatele Sovietice înaintau glorioase spre bârlogul fiarei fasciste, Barta împreună cu toată unitatea din care făcea parte a trecut de partea eroicilor ostași sovietici.

Înrolat de data aceasta într'o divizie românească, el a participat activ la luptele pentru alungarea fasciștilor nemți din Ungaria și Cehoslovacia.

Intors în țară, după terminarea războiului, n'a mai găsit fabrica la care lucrase înainte. Fusese distrusă de fasciști. A lucrat ca pantofar. A schimbat câțiva patroni, până când — prin actul revoluționar al naționalizării — capitaliștii au fost alungați dela conducerea fabricilor.

Barta Iosif însă, nu se simțea atras spre meseria de pantofar. Îl atrăgea măreția muncii minerilor. Din ziare, el urmărea cu sete munca și succesele echipelor de mineri. Prin 1948, a plecat spre Valea Jiului hotărît să înceapă aici o viață nouă, viață de miner.

În Decembrie în acelaș an, a intrat pentru prima oară în șut. Nici doi ani nu-s de atunci, dar ce drum a parcurs Barta în acest timp! Partidul l-a îndrumat și sprijinit puternic pe calea asta nouă. Întâi a lucrat, vreo două luni, ca vagonetar. Cam pe timpul când în întreaga țară se răspândea vestea victoriei lui Pop Ludovic, Barta a devenit ajutor miner. Victoria lui Pop a turnat în el energii nebănuite. Lucra în echipa lui Lakatoș Sigismund, primul miner care a trecut să aplice în Valea Jiului metoda înaintării rapide. A căutat să învețe cât mai mult dela șeful său. Înfrângând oboseala, biruind greutățile, Barta a reușit să termine printre primii școala de calificare. În Ianuarie 1950, i s'a dat o grupă în primire. Și iată că, răspunzând încrederii pe care și-a pus o în el Partidul, Barta și echipa lui a reușit acum să îndeplinească planul ce-i revenea pe un an întreg în numai 5 luni și 13 zile.

Și ortacii lui au învățat de curând meseria de miner. Până mai acum vreo doi ani, Bala Iosif era un om sărac, cu un petec de pământ în comuna Eremitul-Mureș. Dorința de a deveni miner a încolțit în el încă de pe vremea când se afla prizonier în Uniunea Sovietică. Acolo a cunoscut el munca minerilor. În 1948, s'a hotărît să vină la mină. Astăzi este un bun tovarăș de luptă a lui Barta, ca și Muszta Alexandru, fost până mai acum doi ani muncitor la o fabrică de cărămidă din Careii-Mari. Pe toți îi unește aceeași dorință de a scormoni mai cu spor adâncul pământului, de a scoate cărbune mai mult pentru nevoile țării noastre, pentru industria noastră în plină desvoltare. Pe toți îi unește aceeași dorință fierbinte de a-și arăta dragostea nemărginită față de Partidul care i-a chemat la o viață liberă, care-i conduce pe calea fericirii și a bunelstării.

★

Ca să ajungi la locul de muncă al lui Barta, trebue să parcurgi cale de vreo doi kilometri prin galeriile reci, să străbați un suitor lung, să te strecori pe lângă scocurile oscilante. Echipa lucrează la înaintare, într'un preabataj. Operație grea, care cere atenție deosebită, încordare. Dintr'un moment în altul, prin straturile de cărbune se poate strecura, viclean, metanul. Când oamenii încep să-i simtă dulceața lipicioasă pe buze, se retrag din galerii. Ventilatoare puternice absorb gazul și-l poartă afară, prin tuburile care se încolăcesc ca niște șerpi în interiorul minei. Din când în când, Barta cercetează lampa de siguranță care indică prezența metanului la locul de muncă.

Trenuri speciale poartă pe mineri pe sub pământ, până la locul de muncă. Cărbunii nu mai sunt cărați cu brațele. Scocurile oscilante, crațerele și apoi vagonetele duc cărbunele la „zluă". Și cea mai mare parte din acest utilaj care face acum mai ușoară munca minerului, ne-a sosit din marea Țară a Socialismului, din Uniunea Sovietică, eliberatoarea și sprijinitoarea noastră.

De fiecare dată, dimineața, Barta cu ortacii săi se apropie cu nerăbdare de stratul de cărbune pe care trebue să-l „atace". Primele lovituri ale pikamerului (ciocanul de abataj) lovesc în părți diferite frontul de cărbune lat de vreo 3 metri. Minerul încearcă în felul acesta locul unde cărbunele este mai puțin dur.

S'au frământat mult Barta și ortacii săi pentru a găsi metoda cea mai bună de a înainta cât mai repede în stratul de cărbune. Au studiat fiecare amănunt cu atenție, reușind să-și facă zi de zi munca tot mai spornică. De obicei, la înaintare, echipele de mineri atacă numai frontal stratul de cărbune pe întreaga-i lățime. Barta folosește însă altă metodă. Întâi se orientează unde este mai slab cărbunele. Acolo atacă. Cu pikamerul își croește o galerie îngustă, atât cât poate pătrunde un om. Apoi, când a reușit să înainteze cam vreun metru și ceva, echipa schimbă tactica. Pikamerele lovesc lateral cărbunele.

Barta și ortacii lui lovesc cu sete în stratul de cărbune trimițând la suprafață zeci de vagonete încărcate. Câte 5 norme pe șut scoate acum această echipă! Dar câte greutăți a trebuit să învingă ea pentru a ajunge la aceste rezultate! În această luptă, Barta și tovarășii săi de muncă au simțit din plin îndrumarea și sprijinul puternic al Partidului.

Când au trecut, pentru prima oară, să lucreze la înaintarea după sistemul acesta nou — atacând cărbunele de front și de flanc — când au izbutit să scoată la suprafață atâta cărbune s'au găsit unele elemente înapoiate care să-i amenințe. „Las-o mai domol!" Dar Barta și ortacii lui nu s'au lăsat intimidați. Au mers la Partid, au arătat cum stau lucrurile și și-au continuat munca. Și tot cu ajutorul Partidului au reușit să-l determine pe inginerul Ivanovici să instaleze scocuri oscilante în preabatajul lui Barta.

★

Casa lui Barta e așezată la marginea Lupenilor, în cartierul Lobstein. Din pridvor se văd dealurile și munții împăduriți. Dimineața, înainte de a pleca la șut, Barta rămâne de multe ori cu ochii pironiți pe aceste dealuri. Soția sa, Ana, se apropie de el și caută să-i ghicească motivul încordării. Ea nu vede decât verdele proaspăt al dealului. Ochii lui Barta însă scormonesc adâncul pământului: „Uite, aici trebue să fie piciorul cărbunelui!"

Îi e dragă munca asta de miner pe care n'ar mai schimba-o pentru nimic în lume. Pe Gheorghe, copilul lor, căruia îi place să colinde înălțimile Retezatului, tot miner îl vrea. Gheorghe nu va mai cunoaște copilărie necăjită. În fața lui se deschid toate drumurile viitorului.

Când iese după amiaza din șut, Barta se abate adesea pe la librărie și cumpără hârtie și culori pentru fiul său. Desenează atât de frumos Gheorghiță! Casa-i plină de desene: dealuri însorite, căprioare sprintene, vagoane încărcate cu cărbuni, trecând prin gări.

Pentru copilul său, pentru pacea și fericirea tuturor copiilor din această țară, înaintează Barta Iosif zi de zi tot mai spornic în stratul de cărbune. Pentru familia lui, pentru marea familie a poporului muncitor luptă el voinicește cu normele.

Soția sa, Ana, e o adevărată tovarășă de luptă. Cu ea discută întâi succesele și necazurile, dela ea primește primele sfaturi. Ana e U.F.D.R.-istă și știe cât de mult prețuește munca soțului ei pentru întărirea Patriei noastre, pentru pacea căminelor.

Odată, un strat de cărbune s'a prăbușit greu peste piciorul lui Barta. A venit acasă în cârjă. Întâi Ana s'a speriat. Apoi s'a recules și l-a îngrijit. Până târziu, la miezul nopții s'au frământat fără somn amândoi. Și pe amândoi îi dominau aceleași gânduri: întrecerea, mina... Cu piciorul rănit, minerul a coborît a doua zi în adâncul minei, scoțând noi și noi vagonete de cărbune.

Cu fiecare zi, viața în casa lui Barta devine tot mai frumoasă, mai îmbelșugată. În luna Mai, când minerul fruntaș din Lupeni a depășit cu 360% programul de producție, el a adus acasă un salariu de peste 46.000 de lei.

★

— Vine!..

Oamenii s'au grămădit cu toții la gura puțului. Cu fețele negre de cărbune, dar strălucitoare de bucurie, cei trei mineri pășesc în mijlocul tovarășilor lor. Prima care le ese în cale e soția lui Barta. Cu brațele pline de flori, Barta și ortacii săi își fac loc prin mulțimea adunată în curtea minei. Clipe de neuitat! Uralele, lozincile, muzica, totul parcă-l amețește pe Barta. Tovarășul Hagiu, secretarul comitetului de partid județean, îi strânge puternic mâna și-i pune în brațe un pachet de cărți: „Istoria Partidului" și cele 5 volume din operele tovarășului Stalin, traduse până acum. „Să înveți tovarășe Barta, pentru ca lupta ta să fie încununată de roade cât mai depline!"

În mijlocul acestei mulțimi, primele cuvinte care i-au venit pe buze au fost: „Tovarăși, la victoria asta m'a condus Partidul!"

Const. Mitea

Repararea mașinilor necesare treerișului trebue grabnic terminată!

Hotărîrea Partidului și Guvernului privind campania de recoltare, treeriș și colectări pune în fața oamenilor muncii din țara noastră sarcina strângerii la timp și fără pierderi a recoltei, a asigurării hranei oamenilor muncii dela orașe și sate. O condiție de bază pentru îndeplinirea acestei sarcini este asigurarea funcționării în bune condițiuni a întregului parc de mașini și a întregului utilaj agricol necesar treerișului care trebue revizuit și reparat, echipat cu piese de schimb și materiale de întreținere și încadrat cu personal tehnic bine instruit pentru funcționarea mașinilor zi și noapte. În majoritatea județelor comisiile județene au îndeplinit această sarcină la termenul fixat reușind să mobilizeze organele de Stat, dela județ, plasă și comune.

În această muncă organele de Stat au avut ca conducător și îndrumător aparatul de partid, care a mobilizat pe membrii de partid, pentru ca repararea batozelor, tractoarelor și locomobilelor să fie terminată la timp. Printre județele fruntașe în campania de reparații este județul Bihor. În acest județ planul de reparare a batozelor, tractoarelor și locomobilelor a fost îndeplinit în întregime.

Sunt însă alte județe unde nu s'a controlat pe teren în mod temeinic modul cum decurge campania de reparații și unde organele de partid și de Stat au dat dovadă de lipsă de vigilență față de chiaburi. În aceste județe repararea mașinilor necesare treerișului a întârziat simțitor. În județul Dolj de exemplu, deși planul de reparații la batoze a fost în general îndeplinit, reparațiile la tractoare și locomobile au rămas în urmă. Deasemeni județul Arad a supraîndeplinit planul de reparații la tractoare și la locomobile dar nu a terminat încă repararea batozelor. În județele Ialomița și Brăila repararea batozelor și locomobilelor a rămas mult în urmă.

Deasemenea în județul Ilfov a rămas în urmă repararea tractoarelor. Printre județele codașe se află și județul Timiș care deși are posibilități vaste nu a îndeplinit planul de reparare nici la batoze, nici la tractoare, nici la locomobile.

Aceasta dovedește că în județele de mai sus, atât organizațiile de partid cât și organele de Stat n'au dat atenția cuvenită pregătirii mașinilor pentru treeriș, au nesocotit însemnătatea deosebită a strângerii la timp a recoltei din acest an.

Trebue ținut seama că în unele locuri și chiar în unele din județele ce au întârziat cu reparațiile au și început lucrările de recoltare iar peste câteva zile se va începe treerișul. Deaceea Comitetele de Partid din aceste județe trebue să mobilizeze întregul aparat de partid și de Stat pentru ca repararea parcului de mașini și utilaj în vederea treerișului să fie terminată grabnic, astfel încât recolta să fie strânsă la timp și fără pierderi!

Toate forțele pentru terminarea grabnică a reparării mașinilor necesare treerișului!

Constituirea cercului A. S. T. pe lângă Ministerul Metalurgiei și Industriei Chimice

Joi după amiază a avut loc la Ministerul Metalurgiei și Industriei Chimice ședința de constituire a cercului A.S.T. La această ședință au participat numeroși ingineri și tehnicieni din minister.

Tov. Csanyi Carol, director al Direcției Generale Industriale a Siderurgiei a luat cuvântul arătând posibilitățile mari pe care le au acum tehnicienii din țara noastră, de a se desvolta și a munci spre binele întregului popor muncitor.

Tov. inginer Bodnar Ervin a arătat progresele însemnate realizate de industria noastră, care se bucură de sprijinul de zi cu zi al Partidului și Guvernului, și de ajutorul de neprețuit al Uniunii Sovietice.

Vorbitorul a arătat că în țara noastră tehnica este în continuă desvoltare. Astăzi, noi fabricăm în serie mașini și motoare, utilaj petrolifer și mașini agricole, care în trecut erau aduse din străinătate.

În încheiere, tov. Bodnar a făcut apel la toți tehnicienii și inginerii dela Ministerul Metalurgiei și Industriei Chimice ca, în cadrul cercului A.S.T., să se străduiască să găsească noi și noi metode de muncă, folosind din plin bogata experiență sovietică.

Dela Cabinetul de Partid al Organizației București P. M. R.

Cabinetul de Partid al Organizației București P. M. R. anunță pentru Sâmbătă 17 Iunie a.c. ora 17, consultația colectivă pentru tovarășii propagandiști ai cercurilor de politică curentă cu subiectul „STRÂNGEREA RECOLTEI ȘI ASIGURAREA SUCCESULUI COLECTĂRILOR — SARCINA A ÎNTREGULUI PARTID, A ÎNTREGULUI POPOR MUNCITOR".

Consultația va avea loc la Cabinetul de Partid, din Calea Victoriei Nr. 163.

Să întărim gospodăriile agricole colective

Să fim exemplu în fața țăranilor muncitori

„Noi trebue să fim exemplu în fața țăranilor săraci și mijlocași și ne vom da toată silința să terminăm înainte de data fixată toate pregătirile", a spus tov. Buda Pavel, membru al gospodăriei la ședința avută cu toți membrii Gospodăriei Agricole Colective „Drum nou" din Zăbrani-Arad, unde s'au trasat sarcini ca până în ziua de 10 Iunie a. c. să fie terminate toate muncile în vederea strângerii recoltei. Și într'adevăr angajamentele au început să devină fapte.

O parte din echipe lucrează la prașila care este pe terminate. Alte echipe lucrează la repararea căruțelor și transformarea lor în furgoane pentru a putea fi folosite din plin la căratul păioaselor.

O lipsă a membrilor Gospodăriei Agricole Colective „Drum Nou" din Zăbrani-Arad, este faptul că nu s'au îngrijit să pregătească cele trei magazii de cereale. Această lipsă se datorește în primul rând organizației de partid, care nici până în prezent nu a luat măsuri pentru a se citi în fața membrilor gospodăriei și a se prelucra Hotărîrea Partidului și Guvernului cu privire la campania de pregătire a strângerii recoltei.

Grozavu Gheorghe
corespondent

Când se ține socoteală dreaptă de munca fiecăruia

La Gospodăria Colectivă „Brazda Nouă" din Apoldul de Sus, Sibiu, la început lucrurile au mers mai greu. De când munca a fost mai bine organizată pe brigăzi și s'a pornit întrecerea socialistă și de când se ține socoteala cum trebue de munca fiecăruia, rezultatele sunt din ce în ce mai bune.

În prezent se lucrează de zor la întreținerea culturilor și la pregătirea pentru strângerea recoltei.

În atelierele de fierărie și rotărie meșterii gospodăriei colective lucrează la reparatul căruțelor și uneltelor pentru strânsul recoltei. Deasemeni, în atelierul de tâmplărie se lucrează 21 stupi pentru albine.

În alți ani terenul unde este grădina de zarzavat a gospodăriei colective era inundat. Pentru a feri grădina de zarzavat de inundații, membrii gospodăriei agricole colective au făcut un canal care înlesnește scurgerea apei.

S'a făcut și o grădiniță sezonieră unde femeile din gospodăria colectivă își lasă copiii să fie îngrijiți, când ele merg la muncă.

Toader Nicolae
corespondent

De pe șantierele Canalului Dunăre-Marea Neagră

Clubul duce o activitate rodnică

(Dela Trifănescu Octavian, corespondent)

La secția I-a topografică Cernavodă de pe Canalul Dunăre-Marea Noagră se duce o intensă activitate culturală și sportivă. Clubul a fost bine organizat: citirea în colectiv a ziarului „Scânteia" se face în fiecare dimineață, numărul cărților din bibliotecă a fost dublat iar numărul muncitorilor care frecventează clubul s'a mărit.

În același timp, școala de alfabetizare a fost reorganizată. Prin munca tov. Musa Ibraim, o serie de tovarăși au învățat să scrie și să citească destul de bine și se pot prezenta la examenul pentru ciclul II.

Tinerii au amenajat un teren de fotbal și unul de volei. S'au evidențiat în această muncă tov. Samoilă Vasile și Tâmpescu Constantin.

Din întreprinderi

● La Depoul C.F.R.-Iași, funcționează o școală de calificare tip C. cu mecanicii, fochiștii și lucrătorii C.F.R.-iști. La cursuri sunt înscriși 220 elevi. Lectori din rândurile inginerilor și tehnicienilor depoului predau lecțiile de specialitate feroviară cât și de cultură generală.

● (Dela Balea Dumitru, corespondent).

La șantierul noii filaturi din Iași, echipa de lăcătuși a tovarășului Ionescu Florea a reușit să termine cu două zile mai devreme instalarea și probarea unei uzini termice de condiționarea aerului din filatură.

● La I.M.S.-Roman crește numărul muncitorilor care cer înlocuirea normelor vechi și fixarea unor norme de lucru pe baze științifice. Astfel, tovarășul Lebandovschi Ion a cerut reducerea timpului de lucru a piuliței bucșei dela batoză dela 9 minute la 3 minute. Deasemeni muncitorul Roman Constantin a cerut și el reducerea timpilor de lucru.

● (Dela Toma Roșu corespondent).

În cadrul întrecerii socialiste, muncitorii dela IPEIL Gugești-Râmnicu-Sărat au obținut însemnate economii. Printre alții, tov. Avădanei Gheorghe, dela atelierul de electricitate, a reușit să repare un electro-motor care era socotit ca rebut.

● Urmând exemplul mecanicului Gabor Ion din Cluj care a parcurs cu locomotiva sa 31.000 km. între două spălări, mecanicii Dumitru Ion și Popa Niculae, fochiștii Gachi Ion și Cârlan Dumitru dela Depoul C.F.R.-Iași și-au luat angajamentul de a parcurge cu o locomotivă de tip mijlociu, distanța de 15.000 km. Deobicei cu o asemenea locomotivă se parcurgea 3.000 km. între două spălări.

RECENZIE

Pentru pace trainică, pentru democrație populară!

Nr. 24 (84)

Articolul de fond al numărului 24 (84) al ziarului „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!", apărut la 16 Iunie la București, este consacrat demascării leaderilor socialiști de dreapta, complici ai ațâțătorilor la război.

Ziarul arată că ațâțătorii la război, înfuriați de creșterea puternică a forțelor păcii, caută să submineze pe dinăuntru mișcarea partizanilor păcii, să înșele și să dezarmeze din punct de vedere ideologic popoarele și să le convingă că imperialismul american ar dori pace. Îndeplinirea acestor sarcini mârșave e încredințată leaderilor socialiștilor de dreapta. Aceasta o confirmă rezoluțiile conferinței COMISCO, care s'a ținut recent la Copenhaga și care a hotărît să proclame drept ilegală campania de luptă pentru pace. Această poziție a leaderilor socialiști de dreapta nu este altceva decât apărarea acelora care încearcă să instituie dictatul bombei atomice, a acelora care târăsc lumea în abisul unui nou război.

Pe baza unei serii de fapte și exemple ziarul demască rolul de trădător al leaderilor social-democrației de dreapta, care, pentru a fi pe placul imperialiștilor anglo-americani, își trădează popoarele, suveranitatea țării lor, interesele naționale, persecută pe partizanii activi ai păcii.

Relevând faptul că între vârfurile conducătoare ale partidelor socialiste și masa socialiștilor de rând există o deosebire uriașă, ziarul subliniază necesitatea de a atrage pe toți socialiștii cinstiți în lupta pentru pace. Trebue să explicăm cu răbdare acestor oameni importanța mișcării pentru interzicerea armei atomice, să le arătăm prin exemple concrete ce înseamnă comportarea conducătorilor lor, trebue să demascăm mai energic și mai concret politica leaderilor socialiști de dreapta. Aceasta va permite de a crea și de a întări în cursul luptei unitatea clasei muncitoare, care este nucleul și organizatorul mișcării partizanilor păcii.

Sub rubrica „Să zădărnicim planurile criminale ale ațâțătorilor la război, să fie interzisă arma atomică!" — ziarul publică în prima pagină o culegere de știri din diferite țări cu privire la creșterea și consolidarea mișcării pentru apărarea păcii.

După cum comunică ziarul, mii și mii de oameni ai muncii din R. P. Chineză au semnat apelul Comitetului permanent al Congresului mondial al partizanilor păcii.

145 de foști ofițeri superiori din armata Kuomintangului au semnat apelul. Semnând apelul ei au făcut următoarea mențiune: „După ce am rupt cu războiul antipopular, ne-am dat bine seama de caracterul destructiv al războiului. Suntem convinși că masele largi ale partizanilor păcii din lumea întreagă reprezintă o forță care nu poate fi comparată cu nimic și victoria trebue să fie a lor. Suntem gata să depunem toate eforturile noastre pentru sprijinirea păcii și organizarea rezistenței împotriva ațâțătorilor la război".

În Franța, în ciuda manevrelor partidelor marshallizate, a luat o mare amploare întrecerea pentru strângerea semnăturilor pe apelul pentru interzicerea armei atomice. Sindicatele din industria de construcții din departamentele Seine și Seine-et-Oise au chemat la întrecere frățească pe tovarășii lor din industria de construcții din regiunea Romei. Întrecerea se desfășoară pe scară largă și în rândurile tineretului. Tineretul francez se găsește în întrecere cu tineretul din alte țări. Astfel sunt în întrecere, tineretul din Arras și Bruxelles, Marsilia și Livorno, Bordeaux și Neapole, tineretul din departamentul Loire-et-Garonne și din regiunea Emilia.

După datele de până acum, în departamentul Pas-de-Calais au și semnat apelul dela Stockholm 50% din populație (500.000 semnături), în departamentul Loire-et-Cher — 50% (120.000 semnături), în suburbiile Parisului, Boulogne sur Seine — 65%, Ivry — 98% și Gennevilliers — 94%.

La Rouen docherii au refuzat pentru a zecea oară să descarce armament american.

Ziarul publică apelul primarilor din 17 orașe italiene, adresat primarilor din diferite orașe ale Franței, Germaniei, Olandei, Angliei, U.S.A., Belgiei, Argentinei și ai altor țări, apel prin care le propun să adere la apelul dela Stockholm al Comitetului permanent.

„Războiul — scriu primarii orașelor italiene — nu este inevitabil. Războiul și pericolul atomic pot fi îndepărtate de orașele noastre. Să dăm un răspuns conform apelului dela Stockholm; să facem să se audă glasul puternic al milioanelor și milioanelor de cetățeni din fiecare țară împotriva pericolului distrugerilor și al morții".

Ziarul publică o corespondență a lui A. Damiano, intitulată „Popoarele cer explicații!", în care sunt demascați acei care refuză să semneze Apelul dela Stockholm al Comitetului Permanent, și care, prin aceasta se găsesc vrând nevrând în același lagăr cu acei care speră să-și realizeze țelurile lor agresive prin folosirea armei atomice.

Ziarul publică textul raportului lui Mao-Tse-Dun prezentat la Plenara III-a a Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, Plenară consacrată luptei pentru o radicală îmbunătățire a situației economice și financiare a R. P. Chineze.

Relevând o serie de succese importante, repurtate de poporul chinez în opera de eliberare a țării lor de sub stăpânirea clicii Kuomintangului, în opera de consolidare a statului și a economiei, Mao-Tse-Dun s'a ocupat în mod special de sarcinile viitoare în lupta pentru îmbunătățirea situației economice și financiare a Chinei. Printre principalele sarcini trasate de Mao-Tse-Dun sunt: înfăptuirea reformei agrare, întărirea controlului și a conducerii unice în domeniul finanțelor și al economiei, înfăptuirea reformei învățământului, demobilizarea unei părți a armatei populare de eliberare, lupta împotriva șomajului, strângerea legăturilor dintre partid și forțele democratice ale țării, lupta împotriva banditismului, împotriva diversioniștilor și spionilor, întărirea partidului.

Ziarul publică textul prescurtat al raportului lui Vâlco Cervencov, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, ținut la a treia Conferință a Partidului Comunist Bulgar, care a avut loc între 8 și 10 Iunie 1950.

Raportul rezervă un loc important analizei muncii organizatorice a partidului. Tov. Cervencov subliniază că în ultimul timp Partidul Comunist Bulgar s'a întărit considerabil din punct de vedere politic și organizatoric, și-a îmbunătățit legătura cu masele, a crescut rolul conducător al partidului. Succesele incontestabile în desvoltarea economiei Bulgariei au fost deasemenea o urmare a îmbunătățirii muncii organizatorice și politice a partidului.

După cum relevă Vâlco Cervencov în raportul său, partidul a întărit organizațiile de partid din industrie și transporturi, a îndrumat entuziasmul în muncă al clasei muncitoare și a condus-o la luptă pentru continua ridicare a producției. Partidul a pus în aplicare linia sa de întărire a industriei și transporturilor pe baza principiului conducerii unipersonale, a răspunderii personale a conducătorilor din întreprinderi pentru activitatea lor și totodată a intensificat controlul activității întreprinderilor de către organizațiile de partid. Partidul urmează o linie fermă în ceeace privește introducerea ordinei în marile lucrări de construcție. Partidul a început să se ocupe cu adevărat de planificarea de stat a industriei.

Pe tărâmul agriculturii Partidul a organizat și a condus mișcarea țăranilor săraci și mijlocași pentru transformarea socialistă a micii gospodării țărănești pe calea cooperării în producție, a organizării gospodăriilor agricole cooperative de muncă ca formă specifică a întreprinderii agricole socialiste la sate.

Partidul continuă cu hotărîre să lărgească și să întărească S.M.T.-urile și gospodăriile agricole de stat.

Vâlco Cervencov a relevat alături de succesele în munca organizatorică și politică de masse a partidului și existența unei serii de lipsuri serioase. El a subliniat necesitatea măririi vigilenței bolșevice a tuturor comuniștilor, a îmbunătățirii muncii organizațiilor de bază ale partidului, a desfășurării unei munci sistematice de educare a cadrelor. În domeniul industriei, în fața partidului stau sarcinile organizării muncii planificate a întreprinderilor, a luptei pentru ridicarea productivității muncii, a întăririi conducerii unipersonale. Comuniștilor care lucrează la sate, partidul le trasează sarcina de a strânge legăturile cu țărănimea muncitoare, de a o atrage pe drumul socialismului, de a întări cooperativele agricole de muncă, gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-urile, de a asigura strângerea cu succes a recoltei și a colectării produselor. În încheierea raportului său, tov. Cervencov se oprește asupra sarcinilor de întărire a Statului Populare din Bulgaria.

Ernö Gerö, secretar general-adjunct al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, publică un articol intitulat „Importante sarcini ale desvoltării economiei naționale din Ungaria".

Gerö relevă că economia R. P. Ungare se întărește necontenit. În Aprilie a.c. producția industrială reprezenta 110,9% față de cea din Decembrie 1949. Volumul producției industriei grele a crescut în Aprilie a. c. cu 16,2% față de Decembrie anul trecut. Se întărește și agricultura. Perspectivele recoltei din anul acesta sunt foarte favorabile. Se evaluează că recolta de grâu, secară și orz va fi cu 5—10 milioane chintale mai mare decât anul trecut.

Totuși, după cum relevă Ernö Gerö, în desvoltarea economiei naționale a Ungariei există și greșeli și lipsuri serioase, ca rămânerea în urmă în domeniul planificării, folosirea incomplectă a posibilităților pe tărâmul colaborării economice cu Uniunea Sovietică, țările de democrație populară și R.D. Germană, creșterea inegală, sub formă de salturi, a productivității muncii, etc.

După cum scrie Gerö în articolul său, sarcinile imediate în domeniul desvoltării economiei naționale a Ungariei sunt: îmbunătățirea muncii în domeniul planificării, luarea de măsuri severe în vederea întăririi disciplinei de plan, introducerea sistemului muncii în acord în întreaga industrie și, în general în sectorul de stat al economiei naționale, îmbunătățirea în domeniul stabilirii normelor și al retribuirii muncii, întărirea conducerii unipersonale în întreprinderi. Înfăptuirea acestor măsuri trebue să fie însoțită de întărirea vigilenței față de uneltirile dușmanului de clasă și de demascarea și înlăturarea din întreprinderi a elementelor social-democrate de dreapta, care sunt dușmani activi.

Gerö arată că în lupta pentru desvoltarea continuă a economiei țării, comuniștii au o răspundere deosebită.

Ziarul mai cuprinde articolul lui P. Todorov — „Teroarea deslănțuită de Mac Arthur nu va frânge spiritul de luptă al patrioților japonezi", și articolul lui Leon Feix, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, intitulat „Lupta popoarelor din Africa de Nord pentru libertate și pace", precum și diferite informații.

INCHIDEREA CONGRESULUI U. F. D. R.

Congresul Uniunii Femeilor Democrate din Republica Populară Română, ţinut la Bucureşti, în zilele de 14—16 Iunie 1950, analizând activitatea organizaţiei U.F.D.R. şi îndatoririle ce-i stau în faţă, a votat în unanimitate următoarea

Rezoluţie

In împrejurările actuale, când imperialiştii anglo-americani şi uneltele lor aţâţă şi pregătesc făţiş un nou război împotriva Uniunii Sovietice, a ţărilor de democraţie populară, a Patriei noastre, **sarcina principală a Uniunii Femeilor Democrate din R.P.R. este atragerea tuturor femeilor de la oraşe şi sate, iubitoare de pace şi hotărîte să apere fericirea copiilor lor, la luptă activă şi unită pentru o pace trainică, pentru interzicerea necondiţionată a armei atomice ca armă de îngrozire şi exterminare în masă a oamenilor, pentru stabilirea unui strict control internaţional asupra aplicării acestei hotărîri, pentru considerarea drept criminal de război a guvernului care va folosi primul arma atomică împotriva vreunei ţări.**

Implinirea şi depăşirea Planului nostru de Stat înseamnă ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii din ţara noastră, înseamnă întărirea Republicii noastre, înseamnă întărirea frontului păcii. **U.F.D.R. va duce o muncă largă de lămurire şi mobilizare a tuturor femeilor muncitoare, pentru ca alături de toţi oamenii muncii din ţara noastră, ele să contribuie la îndeplinirea şi depăşirea Planului de Stat.**

Regimul de democraţie populară asigură oamenilor muncii din ţara noastră libertatea şi o viaţă tot mai bună. In acest regim, femeile muncitoare dela oraşe şi sate au devenit cetăţene libere şi egale în drepturi cu bărbaţii. Mii de femei ocupă posturi de răspundere în viaţa politică, economică şi socială a ţării. Regimul de democraţie populară poartă o grijă deosebită şi permanentă ocrotirii mamei şi copilului. **U.F.D.R. va trebui să-şi desfăşoare activitatea sa în aşa fel, încât fiecare femeie să devină conştientă de acest adevăr şi să întărească prin munca şi prin activitatea ei, regimul nostru de democraţie populară.**

In faţa femeilor din Republica Populară Română sunt deschise largi posibilităţi de desvoltare pe toate tărâmurile. Regimul nostru dă putinţa fiecărei femei din câmpul muncii sau dornice să intre în câmpul muncii, să-şi ridice calificarea în toate domeniile de activitate, să-şi îmbunătăţească propriile sale condiţii de viaţă, contribuind în acelaş timp la desvoltarea industriei noastre, la transformarea socialistă a agriculturii, la propăşirea Patriei noastre. **U.F.D.R. va duce o muncă de lămurire pentru îndrumarea femeilor spre munci calificate.**

In regimul nostru de democraţie populară, lupta pentru înlăturarea analfabetismului, pentru ridicarea nivelului cultural şi politic al poporului, a dat lumina ştiinţei de carte multor sute de mii de femei. Rămăşiţele întunericului, ale neştiinţei, ale superstiţiilor, mai sunt încă o piedică serioasă în desvoltarea femeii ca cetăţeană liberă şi conştientă. **U.F.D.R. va duce cu perseverenţă munca de lămurire şi de culturalizare a masselor de femei, contribuind la înlăturarea ultimelor rămăşiţe ale neştiinţei de carte, ale înapoierii.**

Educarea copiilor noştri în spiritul dragostei faţă de Patria noastră, în care viaţa lor devine tot mai luminoasă, unde li se deschid toate drumurile spre învăţătură şi muncă, educarea copiilor în spiritul dragostei faţă de Uniunea Sovietică, eliberatoarea noastră, în spiritul dragostei faţă de muncă şi oamenii muncii, de adevăr şi dreptate, grija pentru sănătatea copiilor noştri, sunt îndatoriri care pun o mare răspundere pe umerii mamelor, educatoarelor, învăţătoarelor, activiştilor pe tărâm sanitar. U.F.D.R. va ajuta femeile pentru ca ele să poată îndeplini cu cinste aceste mari îndatoriri.

Duşmanii fericirii noastre, imperialiştii şi slugile lor, foştii fabricanţi şi moşieri, sabotorii, speculanţii, chiaburii, se pun în calea construirii socialismului în ţara noastră. Ei caută să calomnieze regimul nostru, să saboteze, să semene desbinarea, aţâţarea naţionalistă şi şovină. **U.F.D.R. va duce o muncă de lămurire şi de mobilizare a femeilor pentru demascarea şi combaterea acţiunilor şi propagandei duşmane.**

Lupta pentru pace a poporului nostru este o parte a luptei duse de marele front al păcii din întreaga lume, în frunte cu Uniunea Sovietică. **U.F.D.R. va duce munca de educare a femeilor în spiritul dragostei şi recunoştinţei faţă de Uniunea Sovietică, în spiritul ataşamentului faţă de Federaţia Democrată Internaţională a Femeilor, care uneşte în luptă 80 de milioane de femei, în spiritul luptei active în cadrul frontului partizanilor păcii.**

Pentru a putea corespunde acestor sarcini importante, U.F.D.R. va trebui să-şi desfăşoare activitatea în spiritul unei mişcări largi, organizate, a tuturor femeilor de la oraşe şi sate, iubitoare de pace, libertate şi progres.

Lucrările Congresului

In şedinţa de Joi după amiază a Congresului U.F.D.R. au continuat discuţiile la raportul prezentat de tov. Constanţa Crăciun.

Au luat cuvântul Costan Sanda, tractoristă din com. Răşca, jud. Baia, Sorescu Ioana, secretara circumscripţiei U.F.D.R. „Cartierul Muncii" din Capitală, Lăzăruţ Eugenia, ţărancă săracă din judeţul Ciuc.

Ivanovici Natalia, vorbind în limba sârbă, a adus salutul femeilor de naţionalitate română şi sârbă din gospodăria agricolă colectivă „Scânteia", din comuna Socol, judeţul Caraş.

In continuare, ea a arătat cum chiaburii au căutat să submineze gospodăria lor colectivă, cerând să intre şi ei în colectiv. Noi le-am spus că lupul şi cu oaia nu pot fi tovarăşi şi că nu mai vrem să le fim din nou robi.

— Dar dincolo, la Tito, cum se poate să fie toţi la un loc, ne-au întrebat dânşii.

— Pentrucă acolo nici nu-i colectiv făcut pentru oamenii săraci, le-am spus noi. Şi apoi, ştim noi bine cine vă trimite la noi şi ce vreţi. Vă trimite Tito să vă băgaţi între noi, să ne jefuiţi şi să ne aţâţaţi pe unul împotriva altuia.

Astăzi, ducem munca înainte împreună, sârbi şi români, dar trebue să fim foarte vigilenţi, ca să nu se bage duşmanul între noi. Astfel, vom scăpa de sărăcie şi vom avea şi pace, mergând pe drumul pe care ni l-a arătat Uniunea Sovietică şi iubitul nostru tovarăş Stalin.

Dingher Ida, muncitoare din Năsăud, fostă deportată în lagărul dela Auschwitz, a arătat că astăzi, în R.P.R. toţi oamenii muncii, indiferent de naţionalitate, pot munci liber pentru a-şi făuri o viaţă fericită lor şi copiilor lor.

Vorbitoarea a arătat că a stat de vorbă cu femeile care înşelate de propaganda sioniştilor au vrut să plece în Israel. Le-am arătat — a spus ea — că ele merg acolo să muncească pentru capitaliştii englezi şi americani, să servească războiul pe care aceştia îl pregătesc. Le-am arătat în ce mizerie trăesc oamenii muncii care pleacă în Israel. Multe din ele au hotărît în ultimul timp să rămână în ţară. Ca una care am suferit în trecut şi care acum mi-am găsit adevărata Patrie, le spun şi de aci, dela această tribună: nu vă luaţi după amăgiri şi vorbe goale. Aci în R.P.R., muncind şi luptând, vom avea o viaţă fericită, vom trăi în pace, împreună cu toţi oamenii muncii, români, maghiari, evrei, de orice naţionalitate.

Au mai luat cuvântul tov. Cotereanu Elena, muncitoare la Sovromtractor Braşov, Meinhardt Suzana, preşedinta Comitetului Provizoriu din plasa Bahnea, judeţul Târnava Mică, şi Koos Szofi, artistă a Teatrului Maghiar din Cluj.

Deasemeni, ea a remis un drapel roşu lucrat de muncitoarele dintr'o regiune minieră a R. P. Ungare pentru femeile muncitoare din Valea Jiului.

Aducând un cald salut de luptă din partea femeilor spaniole, Maria Gonzales, secretara Uniunii Femeilor Antifasciste Spaniole, a spus:

Nu de astăzi datează legăturile de prietenie şi solidaritate între poporul spaniol şi cel român. Femeile spaniole nu vor uita niciodată sacrificiul mamelor române care şi-au trimis fii lor în îndepărtata Spanie, ca să lupte alături de poporul spaniol pentru a apăra libertatea, democraţia şi pacea în lumea întreagă.

Delegata Spaniei libere a dat citire, în aplauzele puternice ale Congresului, scrisorii pe care Passionaria a trimis-o în 1939, în numele femeilor spaniole, tovarăşei Ana Pauker, pe care regimul burghezo-moşieresc din România o aruncase în închisoare.

Surorile noastre, a continuat vorbitoarea, duc lupta sub teroarea franchistă, în condiţii neînchipuit de grele, cu privirile pline de speranţă îndreptate către marea Uniune Sovietică şi către marele Stalin.

Cu toată teroarea feroce cu care sunt urmăriţi în Spania partizanii păcii, femeile organizează plebiscite pentru pace şi împotriva armei atomice, în piaţe, în fabrici, în laboratoare, în birouri şi universităţi, precum şi la ţară.

Niciodată nu vor permite mamele spaniole ca fiii lor să ridice armele împotriva glorioasei Uniuni Sovietice, împotriva ţărilor de democraţie populară, împotriva popoarelor iubitoare de pace.

Congresistele au ovaţionat puternic pentru prietenia dintre popoarele spaniol şi român, când delegata spaniolă a remis delegatelor noastre un frumos şerveţel de dantelă, lucrat de femei spaniole dintr'o închisoare din Spania, pentru tovarăşa Ana Pauker.

Şedinţa de închidere

Vineri dimineaţă, într'o atmosferă entuziastă, a avut loc şedinţa de închidere a Congresului U.F.D.R.

La această şedinţă au fost de faţă: tov. Gh. Gheorghiu-Dej, Vasile Luca, Iosif Chişinevschi şi Gh. Apostol.

In cadrul discuţiilor la raportul prezentat de tov. Constanţa Crăciun, au mai luat cuvântul numeroase delegate.

Incheindu-se discuţiile la raport, s'a dat cuvântul tov. Aneta Ştefănescu, care a supus spre adoptare Rezoluţia Congresului.

Cu vii aclamaţii, Congresul a aprobat Rezoluţia, în unanimitate.

In continuarea lucrărilor, tov. Ileana Răceanu a dat citire raportului Comisiei de candidare, cu propunerile pentru noul Comitet Central U.F.D.R.

Propunerea ca tov. Ana Pauker să fie aleasă preşedintă de onoare a U.F.D.R. a fost salutată cu entuziaste aclamaţii, congresistele ovaţionând în picioare şi scandând îndelung numele neînfricatei luptătoare şi iubitei fruntaşe a clasei muncitoare din ţara noastră.

In noul Comitet Central au fost alese în unanimitate tovarăşele: Constanţa Crăciun, Liuba Chişinevschi, Olimpia Ţenescu, Ofelia Manole, Nylos Ilona, Florica Mezincescu, Raluca Ripan, Stela Moghioroş, Elisabeta Luca, Zidaru Maria, Sidy Toma, Maria Rosetti, Lucia Sturdza-Bulandra, Traiana Teclu, Emilia Bunaciu, Rozalia Moldovan, Sanda Priceputu, Maria Banuş, Sandu Spiridoana, Aneta Ştefănescu, Ana Toma, Olga Fântână, Elena David, Aneta Grasu, Maria Nicolae, Ligia Macovei, Anton Maria, Filipof Chilina, Popa Maria, Roşca Aurora, Sereanu Ana, numeroase muncitoare, ţărănci muncitoare şi intelectuale.

In aplauzele puternice ale Congresului, noul Comitet Central a luat loc la masa Prezidiului.

Tov. Emilia Bunaciu a dat apoi citire Apelului adresat de Congres femeilor din R.P.R.

Apelul a fost aprobat în unanimitate.

Delegaţii de muncitoare şi ţărănci muncitoare au oferit, în cursul şedinţei, delegatelor străine la Congres numeroase daruri, în semn de dragoste şi solidaritate cu lupta femeilor din lumea întreagă pentru pace şi un viitor fericit.

Delegata sovietică Larisa Ostapenko a exprimat mulţumiri femeilor din R.P.R. arătând convingerea delegatelor sovietice că dragostea cu care ele au fost întâmpinate la noi este expresia marii dragoste pe care poporul român o poartă Uniunii Sovietice şi tovarăşului Stalin.

Accentuând că prietenia dintre poporul român şi poporul sovietic creşte şi se întăreşte zi de zi, fiind o garanţie a succesului Republicii noastre în construirea socialismului, Larisa Ostapenko a urat femeilor din R.P.R. muncă rodnică, pentru a obţine noi victorii în lupta pentru pace, pentru făurirea unui viitor fericit copiilor lor.

Ultimele cuvinte ale delegatei sovietice, spuse în limba română: Trăiască femeile române, care luptă pentru pace! Trăiască prietenia româno-sovietică! Trăiască prietenul oamenilor muncii din lumea întreagă, tovarăşul Stalin! — au fost acoperite cu îndelungi aplauze, congresistele, în picioare, scandând puternic: U.R.S.S., Stalin. Vom munci şi vom lupta, pacea o vom apăra.

Tov. Liuba Chişinevschi, în numele Congresului, a mulţumit delegaţiei sovietice pentru cuvintele calde adresate femeilor din R.P.R., rugându-le să transmită femeilor sovietice expresia dragostei fierbinţi pe care poporul nostru o poartă Uniunii Sovietice, ura sa neîmpăcată împotriva imperialiştilor aţâţători la război şi a agenţilor lor titoişti şi voinţa nestrămutată a poporului nostru de a lupta pentru pace, democraţie şi socialism, în marele front având în frunte Uniunea Sovietică şi pe genialul învăţător al oamenilor muncii de pretutindeni, tovarăşul Stalin.

In aplauzele nesfârşite şi ovaţiile entuziaste ale asistenţei, s'a dat citire telegramei de salut, adresată marelui Stalin.

Congresul a trimis o telegramă Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, telegramă care a fost subliniată prin puternice aclamaţii.

S'au mai trimis, deasemeni, telegrame Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii la Paris şi preşedintei F.D.I.F., Eugenie Cotton. Textele acestor telegrame vor apare în numărul nostru de mâine.

Deasemeni, în cursul şedinţei de închidere, Congresul a hotărît trimiterea unei scrisori femeilor finlandeze, asigurându-le de solidaritatea femeilor din R.P.R. în lupta comună pentru pace.

In încheierea lucrărilor Congresului, a luat cuvântul tov. Constanţa Crăciun.

Tov. Constanţa Crăciun a început prin a arăta că Apelul adoptat de Congres trebue să călăuzească femeile muncitoare din ţara noastră în munca lor de zi cu zi.

Congresul ne-a arătat că trebue să luptăm pentru ca toate femeile din ţara noastră, nu numai să dorească pacea, dar să şi devină luptătoare active pentru pace, să pună umărul pentru ca ţara noastră să devină într'adevăr o cetate tot mai puternică în frontul mondial al luptei pentru pace.

Cauza luptei pentru pace — a spus în încheiere tov. Constanţa Crăciun — va învinge pentrucă fiecare om cinstit din lume doreşte pacea şi luptă pentru ea. Cauza aceasta va învinge pentrucă în fruntea ei este marea Uniune Sovietică.

Cauza aceasta va învinge pentrucă lupta noastră este condusă de cel mai înţelept, cel mai dârz apărător al păcii, cel mai bun prieten al oamenilor muncii, cel mai dârz apărător al vieţii copiilor noştri, tovarăşul Stalin.

Congresul U.F.D.R. s'a încheiat într'o atmosferă de puternic entuziasm, congresistele intonând Internaţionala. (Agerpres).

Saluturi ale delegatelor din străinătate

In cursul şedinţei de Joi după amiază a Congresului U.F.D.R., mai multe delegate din străinătate au adus salutul lor Congresului.

Astfel Marisa Passigli, membră în Comitetul Naţional al Uniunii Femeilor Italiene, aducând salutul frăţesc al femeilor democrate din Italia, a spus între altele:

Bărbaţii şi femeile italiene duc o luptă aprigă pentru apărarea muncii lor, ameninţată din ziua intrării în vigoare a planului Marshall. Voi cunoaşteţi lupta muncitoarelor noastre împotriva închiderii uzinelor şi împotriva producţiei de război.

Voi înţelegeţi în ce condiţiuni luptăm noi, dar vă asigur că noi toate suntem hotărîte să apărăm drepturile noastre şi pacea în lume şi vă asigur că în campania de strângere de semnături pe Apelul dela Stockholm, femeile italiene vor fi în primele rânduri.

Delegata italiană a prezentat apoi, în aplauzele puternice ale asistenţei, un frumos drapel oferit în dar U. F. D. R. din partea femeilor democrate italiene.

Aducând un călduros salut din partea poporului muncitor maghiar şi a Uniunii Femeilor Democrate din Republica Populară Ungară, Lily Révay, membră a Secretariatului Uniunii Femeilor Democrate Maghiare, a arătat că femeile maghiare sunt conştiente de pericolul pe care-l reprezintă uneltirile la război ale imperialiştilor şi, de aceea, strâng tot mai hotărîte rândurile în uriaşul front al păcii, condus de puternica Uniune Sovietică.

„Poporul maghiar şi femeile maghiare — a încheiat Lily Révay — urmăresc cu sinceră simpatie lupta oamenilor muncii din Republica Populară Română. Noi, femeile maghiare, ştim că în această luptă femeilor din R.P.R. le revine un rol mare. In această luptă, în această muncă uriaşă, vă dorim fiecărela dintre voi putere şi curaj, credinţă neclintită în cauza dreaptă pentru care luptaţi".

In aplauzele însufleţite ale asistenţei, delegata maghiară a remis apoi în dar U.F.D.R.-ului un splendid drapel roşu lucrat de femeile maghiare, purtând inscripţia: „La luptă comună pentru pace!"

LA LUPTA PENTRU PACE, BUNASTARE ŞI SOCIALISM!

Apelul Congresului Uniunii Femeilor Democrate din Republica Populară Română

SUROR, MAME, FEMEI, DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ!

O mare răspundere apasă asupra umerilor noştri ca cetăţene libere, ca femei muncitoare, ca mame: apărarea măreţei cauze a păcii, construirea unui viitor fericit pentru copiii noştri.

Deaceea, în numele celor 2 milioane de membre pe care le reprezintă, Congresul cheamă toate femeile muncitoare dela oraşe şi sate, care doresc fericirea copiilor lor, să se ridice cu şi mai multă hotărîre la luptă pentru pace, să ia mai activ parte la lupta şi munca poporului pentru construirea socialismului.

Apelul arată apoi pregătirile imperialiştilor anglo-americani în vederea deslănţuirii unui nou război, după care continuă:

FEMEI, MAME, SUROR!

Noi îi urîm cumplit pe imperialişti şi inimile noastre clocotesc de mânie faţă de aceşti monştri cu chip de om, duşmanii vieţii şi fericirii copiilor noştri.

Dar nu este deajuns să-i urîm!

Nu este deajuns să dorim pacea!

Noi trebuie să zădărnicim planurile imperialiştilor, să împiedicăm războiul!

Războiul poate fi împiedicat prin voinţa sutelor de milioane de oameni din întreaga lume.

In mâinile noastre, în unitatea noastră, în voinţa neînfrântă, în tăria faptelor noastre, în siguranţa că vom învinge, stă puterea de a impune pacea.

Cucerirea păcii stă în puterea unită a sutelor de milioane de oameni de orice culoare, de orice grai, dar cu acelaşi gând drept: să împiedice războiul, să apere pacea omenirii! Stă în puterea sutelor de milioane de oameni care iscălesc Apelul dela Stockholm.

In fruntea noastră a tuturor stă puternica şi luminoasa Ţară a Sovietelor — cea mai dârză apărătoare a păcii, a independenţei naţionale şi a libertăţii tuturor popoarelor.

FEMEI DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ!

Pentru viaţa fiilor, fraţilor şi soţilor noştri, pentru liniştea şi bunăstarea căminelor noastre, pentru înflorirea Patriei noastre, să punem toate puterile noastre în luptă pentru o pace trainică, pentru nimicirea planurilor sângeroase ale ucigaşilor imperialişti.

Noi luptăm pentru pace, întărind regimul nostru de democraţie populară, construind socialismul.

In Patria noastră liberă stăpân este poporul muncitor. Fabricile şi minele, sondele, lanurile aurii, casele de cultură, ale noastre sunt.

Tot ce se clădeşte, Canalul Dunăre-Marea Neagră, fabrici şi uzine, gospodării colective şi S. M. T.-uri, şcoli şi instituţii, cămine şi case de locuit, toate îmbunătăţesc viaţa celor ce muncesc, a copiilor noştri, ca ei să crească feriţi de griji, oameni luminaţi şi fericiţi.

FEMEI, MAME, DRAGI SURORI!

Noi nu am uitat suferinţele trecutului!

N'am uitat exploatarea cruntă şi bicisul boierului. N'am uitat cum se stingeau copiii de foame şi mizerie. N'am uitat sărăcia amarnică, boala şi suferinţele din casa muncitorului şi a ţăranului muncitor.

Întoarcerea acestor vremuri o doresc foştii fabricanţi şi moşieri, speculanţii, sabotorii, chiaburii, imperialiştii, banda lui Tito şi slugile lor ticăloase. Ei speră că războiul le va readuce huzurul pierdut şi deaceea încearcă să ne împiedice în drumul nostru spre mai bine.

Să zădărnicim urzelile lor criminale!

Să descoperim şi să demascăm ticăloşiile lor!

Să facem ca zilele negre ale trecutului să nu se mai întoarcă niciodată!

FEMEI DIN ŢARA NOASTRĂ!

Tot ce am cucerit, tot ce clădim, ne este scump! Scumpă ne este Patria în care noi suntem egale constructoare ale unei vieţi noi a socialismului. Să contribuim prin munca noastră la îndeplinirea Planului de Stat, la înflorirea Patriei noastre, la întărirea forţelor păcii!

FEMEI DIN UZINE, DIN MINE, DIN FABRICI!

In lupta pentru pace şi bunăstare, alături de soţii şi fraţii noştri, luptaţi pentru noi succese în muncă, sporiţi şi mai mult producţia! Daţi ţării produse de o calitate mai bună!

Azi rodul muncii noastre este în folosul nostru, al întregului popor muncitor şi al propriei noastre familii.

Cu cât producem mai mult şi mai bine, cu atât sporeşte belşugul în propria noastră gospodărie, ridicăm nivelul de trai al oamenilor muncii şi puterea de apărare a Patriei noastre.

MUNCITOARE!

Duceţi cuvântul vostru de lămurire printre femeile dela sate, printre gospodinele dela oraşe. Arătaţi-le cum să-şi croiască o viaţă fericită!

ŢĂRANCI MUNCITOARE!

Voi care munciţi pe ogorul vostru individual, pe cel al gospodăriei de Stat sau pe marele ogor al gospodăriei voastre colective, luptaţi pentru pace şi o viaţă mai bună, strângând cu drag şi grijă aurul holdelor noastre, terminând la timp lucrările câmpului!

Strângând la timp şi fără pierderi recolta, vă veţi îmbunătăţi viaţa voastră, vă veţi face datoria frăţească faţă de oamenii muncii dela oraşe, faţă de patrie!

Creaţi grădiniţe sezoniere, să vă fie copiii bine îngrijiţi în timp ce lucraţi pe ogor şi munca vă va fi mai uşoară, mai cu spor!

Luptaţi împotriva chiaburilor, demascaţi faptele lor mârşave!

Invăţaţi carte. Luminaţi-vă, învăţaţi din munca şi lupta celor mai fericite ţărănci din lume, colhoznicele sovietice.

GOSPODINE DIN CARTIERE!

In lupta pentru pace, pentru un trai mai bun, puneţi umărul la înflorirea oraşelor şi satelor noastre, contribuiţi la bunul mers al marii gospodării a Statului!

Intraţi în munca productivă, astfel vă veţi face o viaţă mai îndestulată şi veţi răspunde nevoilor Patriei!

Fiţi active în acţiunile partizanilor păcii!

EDUCATOARE, INVĂŢĂTOARE, PROFESOARE!

Vouă vă încredinţează mamele comoara lor cea mai de preţ — copiii. Faceţi din ei adevăraţi luptători pentru pace, oameni noi! Invăţaţi-i să iubească Patria noastră scumpă! Invăţaţi-i să iubească Uniunea Sovietică, eliberatoarea noastră şi nădejdea omenirii întregi! Invăţaţi-i să iubească toate popoarele iubitoare de pace şi să urască imperialismul aducător de războaie!

FEMEI MEDICI, SUROR DE CARITATE, SANITARE!

In lupta pentru pace şi bunăstare, preveniţi cu mai multă grijă bolile, îngrijiţi mai bine pe bolnavi! Aveţi grijă ca de ochii din cap de copii — primăvara Republicii noastre! Imbunătăţiţi funcţionarea şi gospodărirea spitalelor, a dispensarelor, a maternităţilor! Redaţi cetăţenilor bolnavi ai ţării noastre sănătatea să-şi poată continua munca şi lupta pentru pace! Ajutaţi femeile neştiutoare de carte să arunce de pe ochi vălul întunericului, al superstiţiilor, al credinţelor băbeşti

INTELECTUALE, MUNCITOARE PE TĂRÂMUL ŞTIINŢEI, AL ARTEI, AL LITERATURII!

In lupta pentru pace, pentru o viaţă nouă, puneţi comoara luminii şi a creaţiei, în slujba poporului!

FEMEI!

Să învăţăm necontenit din exemplul minunatelor femei sovietice, al eroicului popor sovietic, fruntaş în lupta tuturor popoarelor pentru pace, pentru libertate, pentru fericire!

Să strângem rândurile, în lupta pentru pace, cu femeile din ţările de democraţie populară, să construim împreună o viaţă nouă, fericită!

Să fim alături de surorile noastre din ţările asuprite, care luptă din greu împotriva terorii imperialiste, împotriva asupririi, împotriva războiului!

Să întărim prin munca şi lupta noastră Federaţia Democrată Internaţională a Femeilor, care uneşte în lupta pentru pace 80 milioane de femei!

FEMEI, MAME, SUROR DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ!

Pentru viaţa şi fericirea copiilor noştri, pentru liniştea şi bunăstarea căminelor noastre, pentru înflorirea şi apărarea Patriei noastre, să mergem umăr la umăr cu toţi oamenii muncii din ţara noastră în luptă pentru pace, bunăstare şi socialism!

Grandiosul meeting din Piaţa Universităţii

Saluturile altor delegate din străinătate

A vorbit apoi Pulcherie Fontaine, secretara Departamentului Pas de Calais al Uniunii Femeilor Franceze, care a adus femeilor din ţara noastră salutul surorilor lor franceze.

Desfăşurarea minunatului vostru Congres — a spus vorbitoarea — ne-a dovedit în ce măsură sunteţi conştiente de datoria voastră.

Noi, femeile din Franţa, luptăm cu avânt împotriva politicii de mizerie, împotriva politicii de război a guvernului vândut imperialiştilor americani.

Noi nu vrem ca fiii, ca bărbaţii noştri, să servească drept carne de tun într'un război împotriva Uniunii Sovietice şi a Armatei Sovietice, căreia îi datorăm eliberarea de sub robia hitleristă.

Noi vă jurăm de a fi totdeauna demne de eroinele noastre, Danielle Casanova şi Raymonde Dien.

Noi vă jurăm nu numai să întărim, în fiecare zi mai mult, lupta noastră, dar vă jurăm să şi antrenăm cât mai multe femei alături de noi în lupta pentru pace.

Luând cuvântul, Maria Passigli, membră în Comitetul Naţional al Uniunii Femeilor Italiene, a spus printre altele:

In timp ce sunt aci şi admir minunatele cuceriri ale poporului vostru, nu-mi pot ascunde marea emoţie, văzând în ce atmosferă de linişte, fericire şi muncă se trăieşte în ţara voastră; gândul meu sboară spre Italia mea unde în loc de fericire este atâta mizerie, unde lupta pentru pâine este atât de grea.

Vreau să aduc mulţumiri popoarelor Uniunii Sovietice pentru minunatul exemplu pe care ni-l dau pe drumul pe care merg sub conducerea marelui Stalin, vreau să-mi exprim recunoştinţa faţă de poporul român şi de popoarele celorlalte ţări de democraţie populară, care zi de zi ne întăresc încrederea în forţele noastre de a putea şi noi să eliberăm poporul nostru de ororile capitalismului şi fac să crească în noi mai puternic speranţa de a putea salva împreună supremul bun al lumii întregi, pacea.

A vorbit apoi delegata britanică, Marion Mc. Adam Robertson, muncitoare, care a transmis femeilor din ţara noastră un călduros salut al femeilor democrate din Anglia.

In ţara voastră — a spus vorbitoarea — nivelul de trai al oamenilor muncii creşte, pentrucă ţara voastră urmăreşte o politică de construcţie paşnică. Pacea merge mână în mână cu desvoltarea socialismului.

In Anglia se întâmplă contrariul, din cauza cheltuielilor militare imense, scade neîncetat nivelul de trai al muncitorilor.

Lupta pentru pace înseamnă în Anglia lupta pentru viaţă. Nu vom îmbunătăţi nivelul nostru de trai până ce nu vom câştiga lupta pentru pace.

Noi ne luăm angajamentul de a mări eforturile noastre în această luptă, ştiind că suntem sprijiniţi de popoarele măreţei Uniuni Sovietice, marele bastion al păcii, condus de tovarăşul Stalin, că suntem sprijiniţi de poporul român şi de toate ţările de democraţie populară.

Delegata Republicii Populare Ungare, Lili Revay, membră a secretariatului Uniunii Femeilor Democrate Maghiare, a adus, în numele poporului maghiar un călduros salut poporului muncitor din Republica Populară Română.

Incercările imperialiştilor de a deslănţui un nou război — a spus vorbitoarea — se lovesc de dorinţa aprigă de pace a popoarelor, pentrucă milioanele de oameni simpli nu vor să mai fie carne de tun pentru interesele bogaţilor.

Noi ştim că pacea poate fi apărată. Pentru apărarea păcii nu există decât un singur drum, drumul politicii de pace duse de Uniunea Sovietică. Sute de milioane de oameni cinstiţi urmează acest drum. Şi acest drum îl urmează şi poporul nostru, care s'a angajat să lupte pentru pace, prin cele 7.250.000 semnături pe Apelul dela Stockholm.

Maria Gonzales, secretară a Uniunii Femeilor Antifasciste Spaniole, a adus, în numele a zeci de mii de femei închise în închisorile lui Franco, în numele eroicelor femei luptătoare spaniole, a partizanilor şi a întregului popor spaniol, un salut de luptă poporului muncitor din ţara noastră.

Noi, femeile spaniole, şi întregul nostru popor, care de 13 ani ducem o luptă neîntreruptă împotriva imperialismului şi a fascismului — a spus vorbitoarea — avem privirile şi speranţele noastre îndreptate asupra voastră, asupra victoriilor voastre.

Suntem sigure de victoria noastră pentrucă nu suntem singure în luptă; pentrucă facem parte din acelaş mare front al păcii, în care luptă toate popoarele iubitoare de pace şi în fruntea căruia se află Uniunea Sovietică, se află tovarăşul Stalin.

Participantele la meeting au primit cu nesfârşite şi puternice ovaţii citirea telegramei trimise de Congres genialului stegar al frontului păcii, democraţiei şi socialismului, Iosif Vissarionovici Stalin.

Deasemenea a fost primită cu puternice aclamaţii citirea telegramei trimise de Congres Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Apoi, tov. Elena Stoia a rostit cuvântul de închidere a meetingului. (Agerpres).

Recepţie în cinstea Congresului U. F. D. R.

Consiliul de Miniştri a oferit Vineri seara la restaurantul „Pescăruş" o recepţie în cinstea Congresului U.F.D.R.

Au fost de faţă: acad. prof. dr. C. I. Parhon, dr. Petru Groza, tovarăşii Gh. Gheorghiu-Dej, Vasile Luca, Teohari Georgescu, I. Chişinevschi, general colonel Em. Bodnăraş, Chivu Stoica, Constanţa Crăciun, P. Constantinescu-Iaşi, Ion Niculi, membri ai C. C. al P.M.R., membri ai Guvernului, etc.

Din partea Corpului Diplomatic au fost de faţă: S. I. Kavtaradze, ambasadorul Uniunii Sovietice, A. V. Zotov, prim consilier al Ambasadei Sovietice, general locotenent C. S. Kalganov, ataşat militar al Uniunii Sovietice, Boris Manolov, ambasadorul R.P. Bulgaria, Johnny Löhr, ministrul Republicii Democrate Germane, T. Findzinski, însărcinatul cu Afaceri al Republicii Polone, I. Babitzki, însărcinatul cu Afaceri al Republicii Cehoslovace, K. Hobdari, însărcinatul cu Afaceri ad-interim al Republicii Populare Albania, delegaţiile străine la Congres, în frunte cu delegaţia sovietică, şi alţii.

Deasemeni au luat parte delegate la Congres, oameni ai ştiinţei şi culturii, fruntaşi în producţie, etc.

Recepţia s'a desfăşurat într'o atmosferă de caldă prietenie. (Agerpres).

Festival artistic dat în cinstea delegatelor la Congresul U.F.D.R.

Joi seara a avut loc la Arenele Libertăţii un festival artistic dat în cinstea delegatelor din ţară şi de peste hotare la Congresul U.F.D.R.

Au luat parte: dr. Petru Groza, tov. Gh. Gheorghiu-Dej, Ana Pauker, Vasile Luca, I. Chişinevschi, general-colonel Emil Bodnăraş, Gh. Apostol, Constanţa Crăciun, membri ai Comitetului Central al P.M.R. şi membri ai Guvernului, etc.

Din partea Corpului Diplomatic au fost de faţă A. V. Zotov, prim consilier al Ambasadei Sovietice, Boris Manolov, ambasadorul R. P. Bulgaria, Ivan Kallo, ministrul R.P. Ungare, Johnny Löhr, ministrul Republicii Democrate Germane, Tadeusz Findzinski, însărcinatul cu Afaceri al Republicii Polone, I. Babitzki, însărcinatul cu Afaceri al Republicii Cehoslovace, K. Hobdari, însărcinatul cu Afaceri ad-interim al Republicii Populare Albania şi alţii.

Au luat parte deasemeni toate delegatele străine la Congres în frunte cu delegatele sovietice, participantele la Congres şi un mare număr de muncitori şi muncitoare.

Programul artistic, executat de echipe sindicale de cântece şi jocuri şi de ansamblul Armatei, a fost îndelung aplaudat (Agerpres).

Drept m'a povățuit

de ION ISTRATI

Moș Chirică Tudose mi-e cel mai drag neam din câte am în tot satul. E fratele cel mai mare al mamei și pot a spune cel mai sărac că au fost zece copii acasă, iar bunicul n'a avut decât puțin pământ ca să le poată împărți la fiecare, după nevoia și puterea lor de muncă. Așa cum e însă, casa lui moș Chirică e primitoare. Dacă ar fi să socotesc toate rudele pe care le am din partea mamei și după tata, cred că jumătate din sat mi-e numai neamuri. Nici nu mai știu cum să le împac pe fiecare când vin uneori pe acasă pe la țară, că dacă nu mă duc să le văd pe toate, apoi se supără. Imi trebuie o săptămână încheiată să trec pe la toți. Dacă am vreme destulă nu scap nici pe unul. Dacă nu, se schimbă socoteala. Le iau și eu așa pe sărite că altfel nu-i chip. La moș Chirică însă, mort-copt, tot trag o raită. Are el așa un fel de sfătoșenie care mă cucerește dintr'o dată și îmi place că ceeace are pe inimă, aceea are totdeauna și pe buze. E un țăran deschis, larg la suflet, omenos și mai cu seamă om dintr'o bucată. Când își pune el ceva în cap și crede că-i bine așa, se face luntre-punte și nu se lasă până nu reușește. In afară de asta trage înainte, după minte și priceperea lui, și pe alții din sat. Unii, la 60 ani, câți are, el, se mai moale, sunt mai lăsători, dar el nu. Se ține băt moșul și n'ai ce-i face, că așa-i el. Cu toată aceasta dârzenie a lui, moș Chirică-i nevoios, chiar nevoios tare, fiindcă cinci fete câte a avut și a crescut, pe toate le-a măritat și la toate le-a făcut porții din cele două hectare pământ, pe care le ținuse odată. Dacă n'ar fi primit în 1945 o jumătate de hectar de loc, ar fi rămas numai cu cele aproape 20 de prăjini. Acum, cu una, cu alta, are aproape un hectar.

Și vorba lui:

— Rău, măi nepoate, a fost și a răsfost destul înainte vreme. Acum e mai bine, dar încă este loc mult și pentru mai bine. Ei, da' pentru asta trebue să fim vrednici și cu minte la cap; să facem colectiv, ca ăi din Bălțați, că altminteri tot mâta de coadă o s'o tragem până'n vecii vecilor.

Așa îmi spunea moș Chirică deunăzi. Mă repezisem numai pentru o zi acasă, să-mi scot niște acte de care aveam trebuință. Ajunsesem cam înaintea amiezei, isprăvisem treburile pe la Comitetul Provizoriu comunal, iar a doua zi, de cu noapte, trebuia s'o iau din loc cu căruța, ca să pot prinde trenul. Puțin cât am stat, dar la fratele cel mai mare al mamei tot am tras o fugă sub seară, ca o deadreptul printre grădini, să nu care cumva să prindă de veste celelalte rude. Stăteam amândoi afară pe prispa casei și vorbeam, unul una, altul alta. Vremea, se cam răcorise, dar seara era blajină și frumoasă. Era înspre Duminică, iar mătușa Catrina se dusese în sat. Faptul acesta îl necăjea pe moș Chirică.

— Vezi, totdeauna îmi face ea mie boclucuri de-astea, se destăinui el.

Și repezindu-se în casă se întoarse după puțină vreme cu o scoarță de lână și o așternu grăbuliu pe prispă.

— Să nu-ți murdărești straiele că se ia drăcia asta de boia!

— Lasă, că nu-i nimica. Nu trebuie să te necăjești.

El însă se înfărtă:

— Cum să n'am necaz, dacă anumit face așa? Mă lasă singur gospodar și eu nu pot să primesc un om în casă. Treabă-i asta?

— Nu mai face ea anume, încercai eu să-l îmbunez. Și apoi ce așa mare bocluc că te a lăsat singurel? O fi avut treabă și ea pe undeva.

— Ba numai boclucuri îmi face, urmă el. Vezi, ea-i dușă acum pe la școală, la repetiție, că mâine Căminul Cultural o serbare și joacă și ea în piesă.

— Frumos lucru, constatai eu.

— Frumos, spuse el. Dar treabă-i asta să-mi ascundă ea mie sticla cu gaz și să nu pot aprinde acum lampa? Spune?

Luat din scurt, eu ridicai din umeri, răspunzând într'o doară:

— Poate n'ai căutat bine sticla.

Moș Chirică însă mi-o rupse:

— Degeaba caut, că dacă o ascunde, ascunsă-i. De aici se trage tot boclucul.

— Care bocluc? zisei eu nedumerit.

Moșul însă râse:

— Vezi dacă nu știi? Nu mai căuta să pui palma pentru dânsa, dacă nu știi. Boclucul e că ascunde gazul de mine, ca să nu cetesc la lampă fără dânsa. Eu încă așa femeie n'am văzut. De-o săptămână de când seară de seară e la Cămin la repetiție, mereu ascunde gazul. Mai vrei bocluc mai mare ca ăsta?

N'am avut ce face și i-am dat a înțelege, surâzând:

— Numai de-atâta bocluc să ai parte toată viața, moș Chirică, și lasă dacă ți-a fi rău.

El însă se dădu mai lângă mine, mă bătu cu mâna pe genunchi și mă opri:

— Nu-i ține parte că nu cunoști ce mi-a făcut. Așa-i ea. Numai ce cred că am scăpat, și mă bagă într'alta. Pot eu să le rabd pe toate? Nu pot!

— Trebuie s'o lămurești, moș Chirică! l-am sfătuit eu, fără să fi priceput bine despre ce era vorba.

— Ce s'o lămuresc? Ba mie îmi vine în gând așa s'o las și să mă duc.

— Nu-i frumos, moș Chirică ce spui! am sărit eu, luându-l cu subtirelul. Se poate una ca asta? Așa vorbește un membru de partid? Nu se poate.

Dar el, îndârjit mi-o frânse:

— Uite că se poate. O las și mă duc în sat și-o spun la organizația de bază. Cum să nu mă lase ea pe mine să cetesc și să-mi ascundă gazul? Eu îi zic ei ceva când se duce la repetiție? Ducă-se, dacă are ținere de minte și-i de folos la piesă, dar să mă lase și pe mine să cetesc. Că doar n'oi frământa pământul împrejurul școlii ca s'o aștept până iese dela piesă.

Și văzându-mă că tac, moș Chirică mă mai întrebă:

— E bun cuvânt?

— Bun, dar eu nu pricep din ce v'ați luat.

— Așa-i dacă n'ai răbdare să mă asculți și să vezi că tot boclucul numai dela ea se trage.

— Care bocluc, moș Chirică?

Făcu ochii mari, mirându-se:

— Ei, asta-i bună. Știe tot satul, bre, de când cu legatul secarei.

— D'apoi când ai venit azi în sat, n'ai trecut prin capătul ogorului pe la mine unde am semănată secara?

— Nu, că n'am venit pe cărare. Am venit pe șosea, însă am auzit că ai frumoasă secară. Numai că tot nu pricep unde vrei să ajungi.

— Ce să-ți fac, dacă n'ai răbdare? Dacă n'ai trecut pe acolo, n'ai văzut nimic, că de pe drum n'ai avut cum. Da ți-oi spune eu. Înțelegi?

— Înțeleg.

Cum sta pe prispă cu picioarele atârnate în jos, moș Chirică se trase mai către perete, rezemându-și spatele, apoi își îmbrăcă jacheta pe mâneci.

— Ce să-i faci? La noi seara se lasă rece, că i pădurea aproape. Trebuie să mă pălesc, că tot sufăr cu reumatismul acela. Doar știi cât frig am strâns în mine, cât am slugărit la boer. Vai de capul meu pe unde dormeam. Și ce, parcă numai cu is asa? Toți câți au hărgătit la cânele acela de boer s'au ales cu răcea'a la oase. Dar lasă. Dacă ne-om uni cu pământurile cum ni e planul și om face colectiv, multe o să se schimbe.

— Numai noi să fim vrednici și să cădem la împăcăciune cu colectivul. Ia să vezi pe urmă... Dar ce voiam eu să-ți spun?

— Ceva despre... legatul secarei parcă ai zis?!

— Da, da! Legatul secarei.

Și începu a-mi povesti ce i se întâmplase lui nu cu mult timp în urmă:

— Apoi cred că știi că cei dela Bălțați au avut mâne-s două săptămâni de-atunci, cinste mare. Au venit una după alta, zece mașini odată la dânșii cu mosafiri aleși, unul și unul.

Cum sta, moș Chirică se întoarse spre mine:

— Nu ți-e frig?

— Nu.

— Ești și tânăr și-ar fi și rușine. Dar ia să-ți spun eu mai departe.

Și iar legă firul povestirii:

— Mosafirii aceia erau oameni învățați, tobă de carte. Erau academicieni. Și aud că aceștia-s cei mai prima oameni de deștepți și de luminați la mintea lor. De ce să nu spun că-s învățați, dacă i-am văzut și eu și au grăit și cu mine? M'am fost întâmplat la Bălțați că m'am fost dus la cooperativă să văd dacă n'au adus coase. Când colo, mașinile! Toți cei cari au scoborît din ele veneau tocmai dela Iași, unde erau strânși din toată țara la un fel de congres al lor, și-au vrut să vadă și colectivul dela Bălțați. Au sfătuit cu președintele, cu ceilalți, i-au pus la cale, i-au întrebat și mă rog multe. Eu nu prea m'am băgat în ochii lor, că de... M'ar mai fi luat la roată că ce caut eu, dacă nu's de acolo, ori m'ar fi întrebat de ce n'am făcut unire și la noi. Nu m'am dat prea aproape! Dar acum rău îmi pare. Să vezi tu măi nepoate, ce oameni. Odată și jumătate oameni! Cum îi tot priveam, numai ce mă pomenesc că unul dintre ei, unul așa cu ochelari pe nas, se trage mai deoparte și vine drept la mine.

— Bună ziua, tovarășe! mi-a spus ca și când m'ar fi cunoscut de când e lumea.

Eu întâi și întâi m'am zăpăcit și gata, gata eram să-i zic sărut mâna, că de, așa am fost învățat odată. Dar numai ce mi-a trecut prin gând că mi-a spus tovarăș, și mi s'a și deslegat limba. I-am răspuns:

— Bine ați venit, tovarășe!

Numai cât i-am spus vorbele astea și m'a și înșfăcat de braț, pornind-o cu mine la deal și întrebându-mă cine-s, de unde-s și tot dintr'astea. Când m'am uitat eu, am fost trecut cu dânsul șoseaua și eram acum în capătul unui ogor cu secară. Privesc eu la el, el la mine și mă întreabă:

— A cui e secara asta?

— A unuia Gheorghe Leonte, i-am spus eu, că știu locurile și-i cunosc pământul.

Secara era devreme și frumușică după cât m'am gândit eu, dar parcă am prins de pe fața tovarășului aceluia că ceva nu-i place. A intrat în ogor, a cuprins o mână de spice, apoi s'a pus pe numărat. Numără el cât numără, apoi unde face către mine:

— Nu-i prea bun.

Eu de colo îndrăznesc:

— Dar ce are?

Văd că mă ia de mână, apucă un spic și mă poftește:

— Cum îți pare la spic?

Mă uit eu la spic, mă uit și la el și-i spun:

— E frumușel.

Academicianul acela însă nu se lasă:

— Ia mai uită-te odată, dar bine. De rară, se vede că-i rară.

Iar mă aplec și mă boldesc, dar în gândul meu îmi zic:

— Te-i pricepe d-ta tovaräse la secară, dar nici eu nu mă las, că de când mă știu tot secară pun în pământ.

Îi răspund însă mai altminteri:

— Frumușică secara, tovarășe. Pâinea săracului, asta-i secara și mai mult nimic, că o mănânc și eu de zeci de ani de zile.

Numai cât i-am spus eu cuvintele acestea și unde nu mă ia tovarășul acela învățat la descusut:

— De când semeni d-ta și culegi, tovarășe, ai văzut vreodată boabe lipsă la seceriș? făcu el.

— Numai odată? am dat eu din cap.

— Cam de câte ori ai văzut boabe lipsă?

— Mai totdeauna, tovarășe.

— Multe lipseau?

— De, uneori era spicul sec aproape pe un sfert.

— Dacă lipsesc 20—30 boabe dintr'o sută cât trebuie să se facă, cam câtă pierdere se face?

Eu am băgat capul între umeri:

— Greu de socotit!

Învățatul însă mi-a spus dintr'un foc:

— Cam 200—300 de kg. la hectar se pierd, tovarășe.

— Mult. Tare mult, am spus eu.

El a zâmbit cu amărăciune și m'a mai întrebat:

— Și de ce crezi d-ta că lipsesc?

— Natura, tovarășe, e de vină.

Am crezut că nu mă mai întreabă nimic după asta, dar e, mai departe:

— Și ce-i natura asta?

Eu am desfăcut brațele și ce era să mai zic, altceva decât atât:

— Știu eu? Dacă dvs., că sunteți cine sunteți, mă întrebați pe mine, apoi eu pe cine să întreb?

Tare i-o plăcut lui cum am întors-o eu. M'a bătut pe spate și mi-a explicat tot și nu știu cum, dar m'am simțit așa de aproape de el, ca și cum m'ar fi bătut pe spate tata. Păcat însă că din asta mi se trage mie tot boclucul cu mătușă-ta Catrina.

— De ce bocluc? am tresărit eu la auzul acestor vorbe.

— Nu te pripi! Ai răbdare să-ți spun cum a fost, că-i cu dichis.

Apoi continuă a-mi istorisi:

— Iaca, din ziua aceia când au venit academicienii la Bălțați, de atunci știu eu cam ce-i natura. Că natura e și albina, îi și vântul și ploaia și frigul și toată gângania și din pricina lor se fac, ori nu se fac boabe pe secară. Dacă nu-i vânt ori albină când e secara în floare, ies mai puțin 300 kg. la hectar. De asta omul trebue să facă ceeace nu face vântul ori albina.

Moș Chirică dădu din cap, se mai șoșmoli lângă perete și grăi iar cu respect:

— Puteam să mai seamăn eu secară încă 50 ani, dar dacă nu-mi spunea tovarășul acela și nici altul ca dânsul nu se afla să mă lămurească ce-i cu natura, aleluia! Mi-a spus el mie de legatul secarei, de polenizare cum îi zicea el, că și planta vine ca și ființa omenească, pentrucă dacă nu se întâlnește viața dela o floare cu viața dela alta, rod nu se face. Ce m'a învățat el pe mine, asta zic și eu! Brava de creierul lui!

Nu știu bine ce era și ce meserie avea, dar știu că putea fi și agronom și doctor și inginer și profesor și de toate. Tot am auzit eu că ba să biruim natura, ba s'o supunem dar ca să-mi spună el mie cum se poate face legatul secarei, chiar dacă nu face asta vântul ori albina, să-mi spună el mie cum se poate scutura praful acela galben de pe o floare pe alta pentru ca așa să nu mai fie bobul sec în spic, la asta nu m'am așteptat. Și mi-a spus-o pe înțeles, cum să fac, că să iau niște frânghii și să le întind deasupra spicelor... și așa mai departe. Mă rog, m'a învățat de bine. Drept e că am mai auzit noi de treaba asta cu frânghiile, numai că nu-i pricepeam rostul. Acu m'am lămurit eu ce-i cu frânghiile astea și dece e bine să le folosim la secară. Ei, ce să-ți mai spun... mi-a trimis și o carte pe care mi-a făgăduit-o. Azi e săptămâna de când am primit-o și-s tare bucuros și de sfat și de carte. Numai că mătușă-ta asta cu boclucurile ei mă scoate din boli mei și pace.

— Nu mai pune și d-ta la inimă toate fleacurile, moș Chirică! l-am indemnat eu. Bine că ți se pare de folos povața care ai căpătat-o cu secara.

Unchieșul o ținu tot pe-a lui:

— Nu-i așa ușor cum îți închipui, că toată buba cu boclucul de aici vine dela povața cu legatul secarei

— Da de ce?

— Cum de ce? Mă știi pe mine că mă rabdă inima să nu spun și la alții, când știu ceva de seamă?

— Nu!

— Vezi, asta-i. Și-apoi crezi că chiar dacă mă supăr eu pe mătușă-ta Catrina și zic că nu mă duc s'o aduc seara dela repetiție dela cămin, parcă mă lasă inima să nu mă duc?

— N'o poți lăsa să vină singurică.

— Așa-i că vii la vorba mea?

— Încă nu știu unde vrei să ajungi.

— Așteaptă, că ai să te lămurești ce fel de femeie e ea. M'am dus la cămin chiar în seara aceia, după ce-am stat de vorbă cu tovarășul academician... Iaca, nu știu cum îi zice. Și doar mi-o spus cum îl chiamă.

— Lasă, că ai să-ți amintești altădată.

— Ce să-mi amintesc, că-mi vine pe limbă și nu pot zice. Vezi ce înseamnă să-mi ascundă ea mie gazul? Dacă ar fi lampa aprinsă în casă, ți-aș arăta că acolo îi am scris numele. Să nu mă fac foc? Mi-a veni ea dela cămin!

— Așa! Spunea-i că te-ai dus la cămin! l-am adus eu aminte.

— Da. Și la cămin ședință mare. Dacă am văzut că-i ședință, am intrat. Tocmai se vorbea despre Hotărârea Comitetului Central al Partidului și a Guvernului.

— Care? Cea cu privire la strângerea recoltei?

— Aceia, aceia. Și cum îți spuneam. Eu de vorbit, vorbesc mult, dar la discursuri nu mă pricep și nici nu mă bag. Una-i când vorbești la o sută și alta-i când stai la taifas cu doi, trei plugari sau cum stăm noi acum.

— Și? îi dădui eu ghes.

— Și asta-i. Nu țin discursuri, dar acolo tot m'a mâncat limba și n'am putut tace. Mi-am făcut loc mai în față și când s'a terminat cu discuțiile i-am și dat drumul cu primul angajament:

— Eu, măi tovarăși, dacă-i frumoasă vremea, ies mâine dimineață la legatul secarei.

Și le-am spus totul cum se face și ce spor de belșug aduce la recoltă. Pe drum Catrina mea, numai ce aud că sare cu gura pe mine. Naiba știe cine băgase frica în trânsa.

— Să-i dai pace secarei, că am văzut-o eu cum arată. Ce, vrei să i se scuture floarea și să nu te alegi cu nimic?

Am mai zis eu una, ea alta, dar n'am vrut să mă sfădesc cu dânsa pe uliță. Acasă însă am prins a-i spune:

— De ce te amesteci dacă nu te pricepi?

Ea însă s'a supărat:

— Cum nu mă pricep? Dar când secer, că pe d-ta te dor șalele, atuncea mă pricep?

— Acolo da, dar aici nu te pricepi!

— Ba să nu te văd, omule, că te duci la ogor cum ți-i planul, că eu știu una și bună: dacă se scutură floarea, nu mai pupăm noi secară.

Dacă am văzut așa, am luat-o și eu pe altă parte. I-am spus ce am vorbit cu învățatul cela și cum m'a îndemnat să ased frânghiile. Ea însă nu și nu! O apucase într'o parte și gata. Scos din sărite cum eram, i-am trântit-o drept în față:

— Măi femeie, dacă-i așa, apoi să știi că ii fi tu în comitet la cămin, ii fi și la A.R.L.U.S., dar dacă te-oi spune unde știu eu că mai ai la cap idei de burjui, n'are să-ți fie moale.

Parcă am pus-o pe jăratec:

— Idei de burjui la cap? Să nu te prind că iai funia și te duci la ogor, că nu te las!

— Ba ai să mergi și tu cu mine! am hotărît eu.

Ea nimic. Ne-am ciondănit cât ne-am ciondănit, dar la urmă mi-a spus:

— N'ai să te duci. Secara-i pe partea mea de pământ dela mama, și n'ai să te amesteci.

Așa s'a stârnit boclucul. A ascuns frânghiile ce le aveam în casă. Ce era să-i fac? Am luat-o mai departe cu binișorul, cu vorbă dulce. Tămâie. Nu se prindea vorba mea de dânsa, cum nu se prinde scaiul de piatră. Dacă a doua zi n'ar fi tras o ploaie, nu știu ce ași fi făcut de necaz. Am fost văzut că la ogor la mine, secara tocmai înflorea și ca tocmai bine de făcut polenizarea aceia artificială, cum îi zicea tovarășul academician. Pe de o parte m'am gândit că dacă n'ași fi fost membru de partid, făceam eu ce făceam și mă duceam la legatul secarei, chiar dacă pentru asta ar fi trebuit să-i ard Catrinei vreo câteva scatoalce. Pe de altă parte însă, am stat și am judecat, că dacă ași fi făcut una ca asta, mi-ar fi tras un frecuș tovarășii din organizația de bază, de mi-ar fi mers fulgii. De asta, mi-am zis că tot mai mult cântărește cinstea și încrederea care-o am ca membru de partid, decât acolo 200—300 kg. de secară mai mult. Și nu m'am dus la polenizare nici a doua zi. Nu m'am dus, dar măcar am aflat că frica femeiei mele cu scuturatul florii i se trăgea dela Topală chiaburul, cel care ținuse până an dughiană. El mi-a copt mie tot boclucul ce l-am tras și din cauza lui n'a ieșit nimeni la legatul secarei cum era vorba. Toți așteptau să mă vadă pe mine întâi. Eu fierbeam, dar ce puteam face? Era să aduc biroul organizației de bază acasă la mine, să-mi lămurească nevasta? Noroc însă că spre seară vine la noi la poartă o fetișoară, de peste deal, dela Bălțați, una a lui Bostan, cea mai mică.

— Saveta? am întrebat eu.

— Nu, că Saveta-i și cu un copil deacuma. E măritată. Ileana, nu Saveta.

— Și? am făcut eu curios.

— Vine Ileana și strigă la poartă și o roagă pe a mea să se ducă a doua zi la ei, să o învețe a da prin spată. Știi că mătușă-ta se pricepe strașnic la țesut covoare și la nividit. Trebuia să-i înceapă un covor, că fata e de măritat acuș și-i trebuie zestre. Nu prea vroia nevastă-mea să se ducă, că-i era frică să mă lase singur, dar până la urmă i-a muiat ceaialtă inima cu rugămințile. Eu, bucuros nevoie mare, dar nu m'am arătat nici cu spatele. Înainte de-a se duce, o văd pe Catrina că vine la mine și începe a plânge:

— Să nu te duci Chirică la secară, că atâta pâne avem!

— Nu mă duc, mă femeie.

— Ba ai să te duci și-ai s'o strici toată.

— Nu mă duc.

— Jură-te!

— Mă jur!

— Jură-te pe mine!

— Mă jur, măi femeie și pe tine și pe sănătatea mea. Să chiorăsc dacă mă duc.

Și s'a dus ea cu noaptea în cap, nu cu toată inima, dar s'a dus. Eu atâta am așteptat. L-am șuierat pe băietul lui Haralamb, am găsit funiile unde erau ascunse și am întins-o pușcă la ogor. Era dimineață tare și încă răcoare. Am secară frumoasă, nu mă pot plânge! Păcat că n'ai văzut-o. Am legat funiile și, cu pe-un hat, băietul lui Haralamb pe celălalt, am luat ogorul dela capăt, trecând cu frânghia întinsă pe deasupra spicelor, exact cum m'a fost povățuit academicianul. Pe urmă, bucuros, m'am întors acasă, mustruluind bine băietul să nu sufle vr'un cuvânt la a mea. Nu știu ce meșteream prin ogradă când, cam înaintea amiezii, o văd pe Catrina că vine aproape fugă. Nu știu cum arăta la față, dar tremura inima în mine, de teamă să nu mă pierd cu firea și să nu mă pot descurca. Când a intrat pe poartă, femeia la mine:

— Unde-s funiile, Chirică? Unde-s?

— Taci, bre, din gură. Ce ți se năzare?

— Să scoți funiile, Chirică. Repede.

Eram mânios, dar tot mi-am ținut cumpătul:

— Tu nu ești în toate mințile.

— Ba să mi le aduci, că știu eu.

Când am mai auzit că și știe, mi s'au înmuiat genunchii.

— Ai minte femeie. Ce-ți închipui, că doar m'am jurat?

— Degeaba te-ai jurat.

— Cum degeaba, bre?

— Degeaba, degebuța. Iaca, la Bălțați, la gospodăria colectivă, am văzut dimineață că toți umblau cu funia pe lanul cu secară. Numai noi stăm ca prostii.

M'am făcut alb, m'am făcut roșu, nu știu cum m'am mai făcut la față când am auzit-o.

Ea însă îmi zicea într'una:

— Așa cum auzi. Hai la secară. Eu în locul tău m'aș fi dus de mult la legatul secarei. Hai! ce stai ca un hodorog de mosneag, că doar ți-ai luat angajamentul la cămin. Nu ți-e rușine să mă lași păcălită de un chiabur ca Topală? Hai, că nu ești în stare s'o convingi nici pe nevasta ta!

Nu-ți mai spun ce a urmat după ce i-am arătat funia udă de rouă. Ca șarpele s'a întors femeia și din ciudoasă ce era, îndată i-a venit inima la loc și mi-a spus:

— Tot ai tu grăunțe în cap.

A doua zi nu m'am mai dus cu băietul lui Haralamb. M'am dus la secară împreună cu dânsa. Patru zile la rând am făcut polenizarea. După mine s'au mai luat încă vreo șapte din sat. Știu că o s'avem secară frumoasă. De-asta sunt încredințat. Numai că cu a mea, cu Catrina, nu știu la ce capăt o să ajung și cum am să scap de bocluc.

— Care bocluc, moș Chirică?

— E-he-he! Dacă n'o cunoști pe mătușă-ta, cum să pricepi?

— Ce vrei să spui?

— Stai să vezi. De ce ședem noi afară pe prispă? Asta îmi trebuie mie? Și după toate să-mi spună ea mie că am idei de burjui la cap? Se poate?

Nedumerit cum eram, l-am întrebat:

— Asta parcă d-ta i-ai spus-o ei.

— Da, dar acum a întors-o. De asta-i tot boclucul pe capul nostru.

— Cum așa?

— Aici, e aici, reluă el. Nu ți-am spus cu cartea?

— Mi-ai spus.

— Da, dar nu ți-am spus tot, că boclucul e din ziua când a venit factorul și mi-a adus cartea.

— De ce?

— Apoi de-asta. Eu, cum am primit cartea, am și început să cetesc seara la lampă, că ziua am altă treabă. Am început să cetesc, că scrie acolo cum se face polenizarea asta și la floarea soarelui și la mei și la cânepă și la păpușoi, ba și la lucernă. Că tovarășul acela academician n'a putut să mi le spună pe toate dintr'odată. Mi-a trimis cartea.

— Foarte bine!

— Foarte bine, foarte bine, dar nu-i bine că a mea, cum m'a văzut că cetesc, cum s'a ținut să-i cetesc și ei. Și eu dacă cetesc tare, nu pricep nimic. Eu în gând cetesc.

— Nu văd niciun bocluc aici.

— Ba este bocluc că mătușă-ta s'a supărat și a prins a mă face că-s cu idei de burjui în cap, că nu-i cetesc și ei, că o las în urmă și așa mai departe. De asta îmi ascunde gazul de o săptămână ca să n'o las în urmă cu cetitul. Mai pot eu răbda? Spune?

Nu știu ce i-ași fi putut eu răspunde lui moș Chirică la întrebarea aceasta. Noroc însă că odată numai ce am simțit că trece pe sub prispă cânele cel țărcat din curte care a început a se hârcâți și a da din coadă. M'am tras mai către perete. Moș Chirică se răsti la dulău și-mi spuse:

— Nu te teme, că nu mușcă el când e vesel. Și acum e vesel, că uite vine mătușă-ta pe cărare. De asta dă el din coadă și se gudură. A simțit-o că vine și știe că de-acum capătă de mâncare.

Nu isprăvi bine vorba, și mătușa Catrina se opri în bătătura casei. Când mă recunoscu, căpătă parcă puțină sfială în glas:

— Iaca, noi cu căminul ne luptăm. Ce să-i facem, dacă-i frumos și trebuie?

— Și cum merg lucrurile? am ispitit-o eu.

— Merg ele binișor de un timp încoace acolo. Numai cu moșu-tu ista mă mai ciondănesc câte odată. Cred că ți-o îndrugat vrute și nevrute. O prins obicei să se plângă la tot satul de mine.

Lui moș Chirică nu-i prea conveni că nevastă-sa îl și luase la roată și bombăni:

— Cum să nu mă jălui, dacă m'ai băgat la bocluc?

— Aista-i bocluc? — făcu mătușa Catrina. Floare la ureche, nu bocluc. Să vezi dumneata ce bocluc ne-a făcut nouă chiaburul de Topală la cămin!

— Cum? Iar el? — sări moșul.

— El, el! Doar știi că dăm mâne serbare și jucăm o piesă.

— Da, zise moșneagul.

— Apoi în piesă era vorba de dânsul, c'a scris tractoristul acela exact după cum ne-o pus Topală bețe'n roate când era să facem gospodăria colectivă. Și i-o zis și pe nume viperei, fără cruțare.

— Și?

— Și ce mai la deal, la vale? O furat chiaburul caietul cu piesa dela băietul acela al lui Condrea, așa scris cu mașina cum era, că-l luase să mai învețe rolul acasă.

— Nu mă'nebuni, se miră moș Chirică.

— Da, da! Toată casa lui Topală a răscolit-o Miția până o dat de caet.

— Și acum? — întrebă iar moșul.

— Îl vedea mâine la cămin ce demascare avem să-i tragem noi. Să-l știe șapte sate, nu unul, și să-l arate cu degetul și copiii. Până mâne însă mai s'ne banditul și hapsânul la răcoare și să știe că noi nu paștem boboci. Acuși, acuși înghebăm colectiv și la noi în sat și-om scăpa la lumină. Ba pe urmă au să vină și la noi academicieni, nu numai la Bălțați.

Auzind de lumină și de academicieni moș Chirică își aduse aminte de boclucul lui și se oțări:

— Cât ai de gând tu, măi femeie, să-mi ascunzi gazul și să mă ții pe întuneric?

Mătușa Catrina râse:

— Nu-ți mai face, Chirică, sânge rău, că iaca ai scăpat de bocluc. De-acum poți ceti și fără mine, că a venit și la cămin cartea ceea despre polenizare. Am și împrumutat-o. Și după ce-i arătă o cărțulie, mai zise:

— Hai! De-acum poftiți înăuntru. Om aprinde lampa și-om mai sta de vorbă, că nu v'am spus totul cum e cu chiaburul de Topală.

Și tustrei am intrat în casă.

Dela Expoziția Anuală de Stat a Artelor Plastice

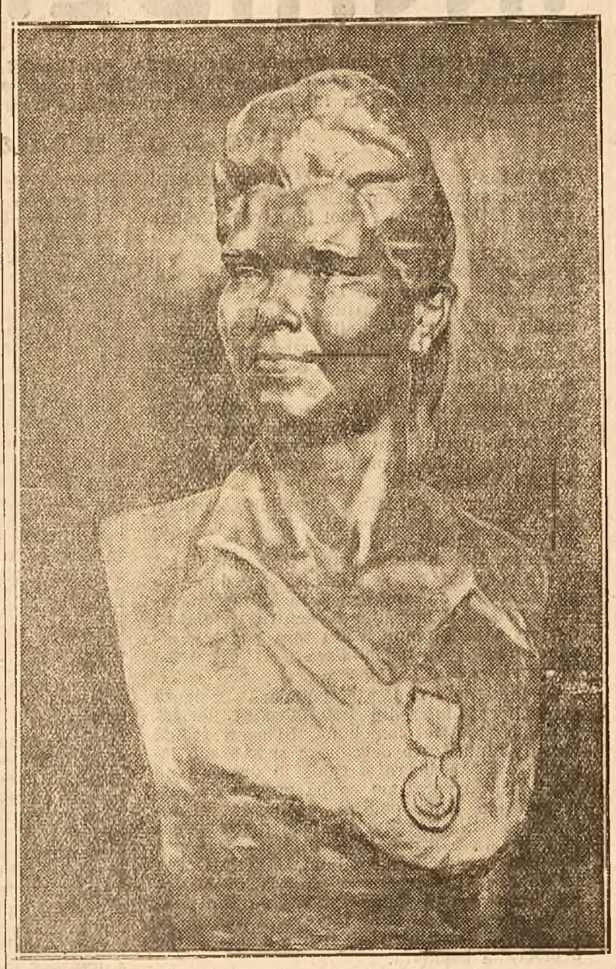

MARIA CINCA sculptură de DORIO LAZĂR

LA BIBLIOTECA UNUI CAMIN CULTURAL pictură de PITA FEDER

Spicele lui Miciurin

de VERONICA PORUMBACU

Nu-i prea ușor să șadă'n banca scundă:
sunt coșcogea părinți, ba chiar bunici.
Ar vrea, dar nu au unde să-și ascundă
picioarele pârlite în târlici.

— „S'a strâns aici în clasă lumea toată?"
întreabă secretarul. „Ceasu-i trei!"
Când numără, chemând țăranii roată,
nu-i nici Tudora, nu-i nici omul ei.

Ce dârz veniră atunci să se înscrie!
La cererea dintâi au fost fruntași.
Și la iscălitură să'ntârzie...
Mai știi, din îndoieli de mijlocași?

Il vezi pe secretar că se-adumbrește
(în școală parcă s'ar fi înnoptat).
De n'au să vină ei, că-s de nădejde,
ce pot să-și spună oamenii din sat?

Dar ușa se deschide'n smucitură,
și intră amândoi înfierbântați:
„Să-i tragem, zice el, o semnătură!
„Și noi în colectiv om fi bogați".

Despăturind, el scoate la lumină,
cu grijă, niște grâie din batic:
— „Uitați-vă, trei spice pe-o tulpină...
„Știți voi? E din colhoz, grâu bolșevic!

„L-aduse-un delegat din Soviete.
„Trei sute de grăunți pe-un pai, spunea...
„Eu n'am crezut pe-acel care mi-l dete,
„și-am rupt bob după bob cu mâna mea.

„Tot stau și socotesc de-un timp încoace:
„S'aduci îngrășăminte și-un tractor,
„trei mori n'or prididi, dacă s'o face
„atâta grâu pe unde-avem ogor..."

Pe rând iau cei din jur bogata roadă,
și'n ea văd colectivul mâine plin.
...O, cum s'ar bucura pe toți să-i vadă,
de-ar mai trăi'nțeleptul Miciurin!

DIN ȚARA SOCIALISMULUI

În ajunul culesului

La colhozul „Krasnâi Aksai"

Când îți plimbi privirea peste ogoarele colhozului „Krasnâi Aksai" din ținutul Krasnodarului ți se desfășoară înaintea ochilor o priveliște minunată. Peste toț covoare dese de culturi felurite, care promit roș bogat. In bătaia vântului, unduiește grâul ce se întinde până dincolo de zare.

Nu e primul an de când combinerul comunist Ivan Pustovalov culege recolta colhozului „Krasnâi Aksai". De câteva zile și-a scos combina în câmp și în așteptarea începerii culesului admiră de pe podețul ei lanurile de grâu. Aici, pe aceste câmpuri, a luat naștere anul trecut o mare mișcare patriotică a țărănimii colhoznice: întrecerea socialistă între brigăzile de tractoriști pentru titlul de brigadă a calității excepționale. Aici, pe aceste întinderi nemărginite, au lucrat cu râvnă tractoriștii brigăzii lui Ivan Șațki, au muncit cu dragoste colhoznicii, îngrijind semănăturile după toate regulile agrotehnicii.

Lupta îndârjită pentru calitate excepțională s'a dus nu numai în prima perioadă a muncilor agricole, la arat și la însămânțări. Brigada lui Ivan Șațki a trecut de 4 ori cu cultivatorul dealungul tuturor culturilor ce trebuiau prășite, echipele colhoznicilor au rărit semănăturile, le-au plivit la timp.

Niciodată ogoarele nu au fost atât de îngrijite, curate; o frumusețe să le vezi. Buruieni nicăieri, nu le găsești nici printre rânduri, nici în șanțuri, nici dealungul drumurilor. Pe marginea semănăturilor pământul e afânat. La capătul fiecărui sector se află tăbliță pe care scrie ce echipă lucrează aci.

Recolta bogată ce se coace e rodul muncii înfrățite a brigăzilor de tractoriști și a brigăzilor de câmp ale colhoznicilor. Calitatea înaltă a muncilor agricole se datorește colaborării strânse între ele. Întrecerea a adâncit și mai mult această legătură. Comuniștii au fost în fruntea întrecerii, entuziasmând și pe ceilalți prin exemplul lor personal.

Pentru a se putea culege recolta în cele mai bune condițiuni, pregătirile au fost începute din timp. Combinerii au pus la punct mașinile, fierarii și dulgherii au reparat căruțele, roabele, lopețile, greblele.

Colhoznicii din „Krasnâi Aksai" cunosc indicația tovarășului Stalin: „Culesul este o treabă de sezon și lui nu-i place să aștepte. Ai cules la timp — ai câștigat, ai întârziat culesul — ai pierdut". La conducerea colhozului și în brigăzi s'a discutat în amănunt planul de muncă pe întreaga perioadă. Recolta bogată de pe ogoare trebue culeasă repede și fără pierderi. Oamenii au căpătat sarcini precise și concrete. Fiecare chibzuește cum ar putea să-și organizeze munca pentru a și-o îndeplini cât mai bine.

Incă cu mult înainte de începerea culesului, combinerii Ivan Pustovalov și Grigori Kițka au hotărît să pornească la întrecere pentru titlul de fruntaș al culesului recolei. Ei și-au luat angajamentul să strângă la timp și fără nici o pierdere recolta de pe sectorul lor. Totul a fost socotit în cele mai mici amănunte. La combine s'au ataşat dispozitive speciale care adună aparte paiele și pleava și le descarcă din loc în loc în grămezi mici. S'au adaptat deasemenea dispozitive care exclud pierderile de grâne. S'a instalat lumină electrică pentru a se putea lucra și noaptea. De hederul combinei, dispozitivul mașinii care seceră, a fost prinsă o grapă de fier ca să adune spicele ce rămân în urma combinei.

In toiul muncilor fiecare minut e prețios. Mașinile nu trebue să stea locului nici o clipă. S'a organizat alimentarea combinei din mers cu combustibil cât și cu apă pentru răcirea motorului. S'au luat măsuri pentru ca descărcarea în camioane a grânelor secerate și treierate de combină să se facă deasemenea fără oprirea combinei.

La locurile de muncă, pe câmp, se fac ultimele pregătiri. Mai sunt câteva zile, combinerii vor da drumul motoarelor și combinele vor porni înaintând prin lanurile de grâu, secerând spicele din calea lor.

„Prin părțile acestea se spune:

„Nu ajunge să obții o recoltă bogată, nici s'o strângi repede și fără pierderi, trebue să-ți îndeplinești înainte de termen și principala îndatorire față de stat".

Pentru a-și îndeplini cu cinste această îndatorire patriotică — predarea cotei de colectare către stat — colhoznicii din „Krasnâi Aksai" au alcătuit o brigadă de transport care va dispune de patru camioane și zece căruțe. In acest chip, planul de predare va putea fi îndeplinit în cel mai scurt timp.

Silozurile își vor deschide atunci larg porțile pentru a primi bogăția ogoarelor din Kuban: grâul.

În așteptarea semnalului

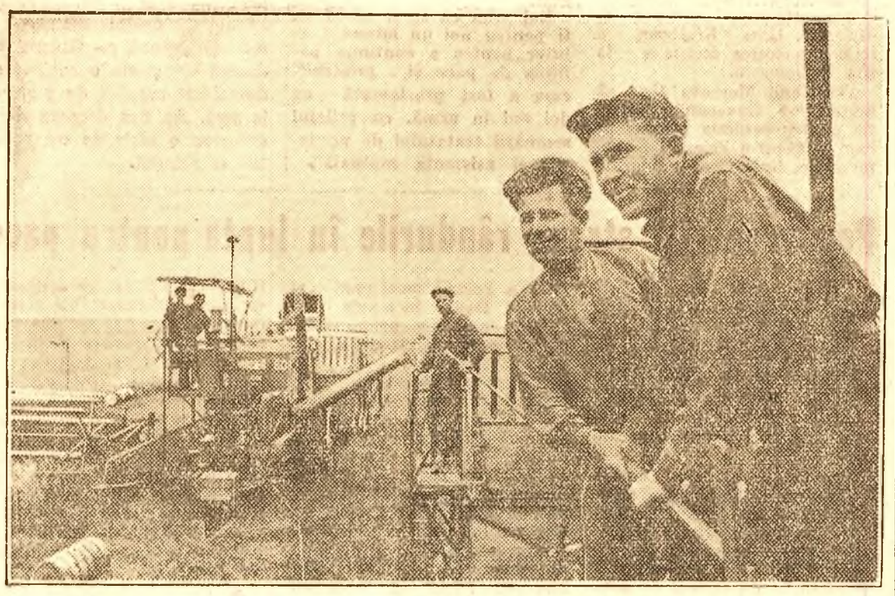

Combinele au eșit la câmp. Sus, pe podețul mașinii, combinerii sovhozului „Stalin", din ținutul Krasnodar, stabilesc drumul pe care-l vor lua combinele lor.

„Nu lăsați niciun bob pe câmp! Urmați exemplul brigăzii lui Iusupov!"

Cine nu știe cum se desfășoară muncile la culesul recoltei! Intâi, grâul secerat este legat în snopi, apoi snopii sunt cărați la arie, iar acolo batozele treeră aurul holdelor. La fiecare din aceste operații, la secerat, la legat, la făcutul căpițelor, la transportat, se pierd mereu nu numai boabe dar și spice multe.

In colhozuri, treaba se face însă și altfel: fără snopi și fără căpițe. Căci pentru secerătoarele trase de cai rămân numai suprafețe mici, pe'e 80 la sută din culturile de cereale de pe ogoarele colhoznice se strâng cu combinele.

Combinele puternice pornesc prin holdele de grâu și din loc în loc asvârl într'o parte o grămadă de paie, într'alta una de pleavă, iar în autocamionul ce merge alături de combină se revarsă șuvoiul auriu al grâului treerat. Și așa, înainte, mereu înainte, prin lanul întins al colhozului. Un sfert de oră, o jumătate de oră. Autocamionul însoțește combina, iar apoi se desprinde ca o barcă de corabie și duce încărcătura-i prețioasă sau la hambarele colhozului sau la siloz. Lângă combină, o altă mașină vine de-i ia locul.

Asa se desfășoară lucrurile în aceste zile de muncă încordată și pe câmpurile colhozului „Frunze" din R.S.S. Uzbecă. Aci secerișul este în toi.

In urma unei combine pășește comsomolistul T. Iusupov. El se apleacă și ridică un spic, două, trei, după un timp, iar două.

...Ia să vedem cât face? — își zice el. Scoate creion și hârtie din buzunar, socotește câteva minute și apoi cu pas grăbit o ia spre locul unde se află postul de radio de pe câmp.

Intr'un suflet el explică brigadierului socoteala sa. Pe un metru pătrat cresc între 300-400 spice, după seceris însă rămâne pe fiecare metru pătrat câte două, trei și chiar patru spice. La secerătoarele trase de cai, chiar și mai multe. Iar la un hectar, dacă se strâng toate aceste spice rămase, se adună câte 12-16 kg. grâu, poate și mai mult! La cele 1200 ha. semănate cu grâu, colhozul pierde astfel, prin acele câteva spice rămase la fiecare metru pătrat, cel puțin 15 tone.

Fără să mai stea mult pe gânduri, s'a luat repede o hotărîre. Prin radio au luat legătura cu Tursun Karâmov, presediniele colhozului. Câteva ore mai târziu au apărut pe câmpurile colhoznice greble mari, trase de cai care strângeau spicele rămase pe câmp. Pentru ca treaba să meargă mai repede au venit și pionierii din sat pentru a ridica și spicele peste care trecuseră greblele. Grâul acesta, care ar fi fost pierdut, a fost treerat apoi la batoză. In prima zi au fost salvate astfel 2 tone și jumătate de grâu.

In colhozul „Frunze" treerișul este în toi de câteva zile. Combinele și secerătoarele au ieșit în câmp când spicul prinsese culoarea cerii de albine.

In aceste regiuni cu soare dogoritor o zi-două întârziere înseamnă o pierdere sigură de 30-50 kg. la hectar, căci spicele se usucă prea tare și parte din boabe se scutură și cade la pământ. Deaceea pe loturile unde culesul se face cu secerătoare, grâul e imediat legat în snopi și așezat în căpițe, iar în aceeași zi spre seară e transportat spre arie. La fel fac și cosașii în locurile unde înfoarce combina și unde rămân mici porțiuni nesecerate.

Zilele trecute când prima caravană de autocamioane cu grâu a pornit spre silozul statului, era printre ele și unul cu un steag mare roșu înfipt printre sacii cu grâu. Pe pereții mașinii scria cu litere mari și albe: „Nu lăsați niciun bob pe câmp! Urmați exemplul brigăzii lui Iusupov!" Era mașina încărcată cu grâul cules din spicele ce rămăseseră pe câmp după seceris.

Crește veniturile colhozurilor

de A. ALININ

După alungarea ocupanților fasciști din bogatul colhoz „Stalin" (regiunea Kiev) au rămas numai ruine. Casele din sat, clădirile din gospodăria colhozului, fermele de vite, mașinile agricole, totul fusese distrus.

Astăzi când vizitezi marea gospodărie a colhozului, este greu să-ți inchipui că refacerea ei s'a pornit pe un loc ce era aproape pustiu. Statul sovietic a venit in ajutorul colhoznicilor, punându-le la dispoziție materiale de construcții și credite bănești. Numai pentru refacerea fermelor de vite ale colhozului, Statul a acordat peste 2 milioane ruble. Colhoznicii și-au pus insă nădejdea și in forțele lor proprii. An de an au sporit recoltele și o bună parte din veniturile colhozului ei le-au pus in fondul indivizibil al colhozului.

Astfel, in anii de după război, colhoznicii au putut construi în satul lor o uzină electrică, care dă lumină in casele oamenilor și pune in mișcare mașinile din atelierele de lăcătușerie, strungărie și tâmplărie ale gospodăriei colective. Colhozul dispune și de patru ferme de vite: de cai, vaci, oi și porci. Toate vitele din aceste ferme sunt vite de rasă. Recoltele bogate date de livezile și grădinile de legume ale colhozului sunt preluerate la uscătoria de fructe și legume. Au fost construite o fabrică de unt și o răsniță de crupe. In garajul colhozului se află 8 autocamioane. Gospodăria aceasta multilaterală a dat colhozului in ultimul an un venit de 3 milioane ruble.

— Din veniturile noastre, ne spune Levcenko, președintele colhozului, vărsăm anual o parte in fondul indivizibil al colhozului, care numără astăzi câteva sute de mii de ruble. Aceste sume sunt suficiente pentru a lărgi și mecaniza necontenit producția, a face noi construcții și a desvolta noi ramuri ale gospodăriei. In ultimii 5 ani fondul nostru indivizibil s'a mărit de aproape 20 de ori.

Este știut că după statutul colhozurilor din U.R.S.S. fondurile indivizibile se completează in fiecare an, cu o parte din veniturile în bani ale acestora. In colhozurile situate in regiunile unde se cultivă cereale se varsă in acest fond, potrivit cu hotărirea adunării generale a colhoznicilor, 12-15 la sută din veniturile in bani ale gospodăriei colective, iar in regiunile unde se cultivă plante industriale și se crește vite se varsă între 15-20%. Acest fond este destinat desvoltării tuturor ramurilor gospodăriei colective, cumpărării de unelte agricole, vite, construirii de clădiri gospodărești, etc.

Construirea uscătoriei de fructe și legume ne-a costat 150.000 ruble. Dar in anul imediat următor această intreprindere a și dat colhozului un venit net de 300.000 ruble.

Baza mecanică a colhozului — uzina electrică și atelierele — au costat 300.000 ruble. După construirea lor n'a mai fost nevoie ca reparațiile trebuincioase să fie făcute in altă parte, iar colhozul a economisit astfel in ultimii trei ani suma de un milion ruble.

La ferma de vaci au fost instalate adăpătoare automate și aparate electrice de muls. Aceasta a ușurat munca colhoznicilor și a ridicat productivitatea muncii lor. Funicularele ce transportă nutrețurile din pășune la ferme, aparatele electrice de muls și adăpătoarele automate au fost cumpărate din fondul indivizibil. Cu sume luate din acelaș fond au fost construite grajduri largi și incăpătoare la toate fermele de vite.

Muncile de pe ogor sunt deasemeni mecanizate. In această ramură, cea mai importantă a gospodăriei colective, se oglindește puternic ajutorul uriaș pe care-l dă statul socialist țărănimii colhoznice. Ogoarele colhozului sunt lucrate cu tractoarele și combinele ce aparțin S.M.T. Mancevo. Aratul, ogoritul de toamnă, semănatul și strângerea recoltei sunt mecanizate aci sută la sută. Folosirea mașinilor și inaltul nivel agrotehnic al agriculturii asigură colhozului obținerea de recolte bogate. In decurs de 5 ani — din 1945, până in toamna lui 1949 — rodnicia ogoarelor a crescut dela 1.100 kg. la 1.700 kg. grâu de hectar. Au crescut, prin urmare, și veniturile colhozului, deci și sumele pe care le-a putut vărsa colhozul in fondul indivizibil. Astfel, colhoznicii au căpătat posibilitatea de a lărgi și mai mult gospodăria colectivă, ceeace, la rândul său, a dus la ridicarea bunei stări a oamenilor din colhoz. Iată câteva cifre grăitoare. Acum trei ani pentru o zi-muncă s'a dat 1,5 kilograme grâu, aproape 2 kilograme legume și 1,5 ruble in bani. Anul trecut, pentru fiecare zi-muncă s'a plătit 5,5 kilograme grâu, 8 kilograme legume, 3,5 kilograme fructe, 0,6 kilograme miere și 10 ruble in bani. Astăzi colhoznicii posedă rezerve de grâu și alte produse ce ar fi deajuns chiar și pentru doi ani. Cine vrea poate să vândă in piață ce-i prisosește.

Starea câmpului așa cum se infățișează astăzi, în aceste zile din ajunul culesului, promite o recoltă extrem de bogată și e fără indoială că venitul colhozului va spori cu mult.

17.000 de snopi pe zi

„Echipa mea își ia angajamentul să lege in anul acesta nu mai puțin de 17 mii de snopi pe zi", a declarat comsomolista Alexandra Deinega la consfătuirea colhoznicilor fruntași, care a avut loc de curând în raionul Polog din regiunea Zaporojie.

Patru ani in șir tânăra comsomolistă a obținut mari succese intrebuințând la legatul snopilor metode rapide descoperite de dânsa. Anul trecut, de pildă, a reușit, impreună cu cele două ajutoare ale ei, Galina Demidenok și Valentina Sargaci, să lege până la 16.970 snopi pe zi, realizând fiecare câte 11 norme și câștigând câte 22,6 zile-muncă pe zi.

Luând cuvântul la consfătuire Alexandra Deinega a arătat in mod amănunțit cum a reușit să obțină rezultate atât de strălucite. Inainte, echipa de nouă fete care lucra la legatul snopilor nu reușea, oricât de repede ar fi lucrat, să lege mai mult de 500 de snopi pe zi fiecare. Cele trei secerătoare trase de tractor înaintau prin lanul bogat și lăsau în urma lor valuri mari de grâu, pe care ele nu pridideau să-l lege în snopi.

Gândindu-se mereu cum ar putea face ca grâul secerat să nu rămână în câmp timp prea indelungat fără a fi legat in snopi și aranjat in clăi, Alexandra Deinega și-a dat seama că face în munca ei o multime de mișcări inutile. Aplecându-se când intr'o parte când intr'alta, apoi ridicându-se și iar aplecându-se pierdea mult timp prețios. Deaceea s'a gândit să lucreze în echipe mai mici, de câte trei oameni, impărțind insă strict munca între ei, astfel incât fiecare să aibă indatoririle sale. Impreună cu Galina Demidenok și Valentina Sargaci ea a alcătuit prima echipă.

Galina Demidenok mergea inainte pregătind legăturile, apoi urma Valentina Sargaci care lua câte un brat de grâne și-l aseza pe legătură, iar ultima venea Alexandra Deinega care nu făcea decât să lege snopii.

In felul acesta s'au redus o serie de mișcări inutile, ceeace a mărit mult productivitatea muncii. La fel au lucrat și celelalte două echipe, astfel incât spre sfârșitul zilei cele 9 fete legaseră 24.198 snopi. Cu timpul, câștigând experiență mai multă ele au inceput să lucreze tot mai repede.

Metoda Alexandrei Deinega a fost larg popularizată. Foarte curând zeci de echipe de legătoare de snopi din raionul Polog incepură să lucreze după exemplul ei.

Dar tânăra comsomolistă nu s'a mulțumit cu rezultatele obținute. Vara trecută ea a întocmit impreună cu tractoristul Ivan Lukici un nou plan de lucru.

Pornind de 5-6 ori dealungul lanului cu secerătoarele, Ivan Lukici pregătea locul de muncă pentru echipa de legătoare. Legătoarele mergeau apoi deacurmezișul fâșiei secerate, in loc să meargă in urma secerătoarei cum se făcea inainte. In felul acesta aveau dela inceput mai multe grâne de legat și puteau lega snopii mai repede. In felul acesta cele trei fete reușiră să lege intr'o singură zi 16.970 snopi. Despre metoda ei de lucru s'a scris atunci și in gazetă, iar Alexandra Deinega a fost invitată să vorbească și la radio. Comitetul raional de partid a răspândit larg metoda ei și a sprijinit mișcarea tinerelor legătoare de snopi.

Acum la consfătuirea din ajunul strângerii recoltei expunerea Alexandrei Deinega a fost ascultată cu mare atenție. Tinerele fete care veniseră la consfătuire i-au pus numeroase intrebări in legătură cu munca ei, iar noul angajament pe care și l-a luat în numele echipei sale a găsit un larg răsunet. Zeci de șefe de echipe s'au angajat și ele să lege în vara aceasta nu mai puțin de 17.000 de snopi zilnic, promițând tot odată să popularizeze cât mai larg metodele lor de muncă. In felul acesta se va grăbi mult strângerea recoltei, treierișul și colectările.

Scrisoare către Stalin

Tablou al pictorului F. P. MALAEV

În lupta pentru pace ne unim și mai strâns în jurul lui Stalin

Noi, oamenii sovietici, n'am uitat ce a insemnat războiul pentru noi, deaceea știm bine ce va aduce lumii războiul pe care caută astăzi să-l atațe magnații dolarului din Wall-Street. In războiul impotriva cotropitorilor hitleriști, care ne-au atacat atât de mișelește țara, poporul sovietic a suferit mai mult decât toate celelalte popoare. Totuși am reușit să punem fiara fascistă cu botul pe labe. Noi nu vrem război, nu ne trebue pământ străin, nici bogății străine; în țara noastră avem din plin tot ce ne trebue.

Construind viața noastră fericită, luptând pentru desvoltarea pașnică a țării noastre, ne unim și mai strâns in jurul Partidului Bolșevic, in jurul iubitului nostru Stalin.

Zi cu zi prin munca noastră ne intărim Patria, bastion al păcii in intreaga lume, spre care sunt indreptate cu speranță privirile a milioane de oameni ai muncii din toate țările.

Ce fac eu in lupta aceasta pentru pace? Eu muncesc cinstit, in mod stahanovist pentru ca Patria mea să fie și mai puternică, pentru ca atâtătorii la război să nu indrăznească să ridice mâna impotriva ei. In patru ani ai planului cincinal de după război raționalizându-mi munca am indeplinit 22 norme anuale. La inceputul acestui an, in 2 luni și jumătate am indeplinit 10 norme lunare.

Aceasta este contribuția mea la desvoltarea pașnică a Patriei mele, contribuția mea la lupta pentru pace, la lupta pe care o duc oamenii simpli de pe intreg globul pământesc, pe care o duce omenirea intreagă.

Alexei Makarov
șlefuitor la uzina de aparate și instrumente din Moscova

Măreața unitate a poporului sovietic

In sala mare a palatului din Kremlin se desfășoară ședințele primei sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Din toate colțurile Țării Sovietice s'au adunat la Moscova fii și slujitori ai poporului. Acolo, în sala mare a palatului din Kremlin, cuprinși cu toții de același avânt năvalnic, trimiși poporului se ridică de pe locurile lor și, cu emoție, cu un sentiment fierbinte de recunoștință și profundă admirație pornit din adâncul inimii, salută pe conducătorul poporului, pe marele fiu al poporului, pe tovarășul Stalin.

In viața și în activitatea oamenilor sovietici totul este legat de numele tovarășului Stalin, de realizarea mărețelor lui idei și planuri.

Când cuvintele acestea „tovarășul nostru Stalin" le pronunță cu emoție minerii din Polonia sau țăranii din Bulgaria, noi înțelegem sentimentele lor: oamenii care au pășit pe calea socialismului spun „tovarășul nostru" omului a cărui activitate măreață le-a deschis această cale.

Iar când cuvintele „tovarășul nostru Stalin" le pronunță docherii Franței, sau soldații revoluționari din Viet-Nam, ei spun „al nostru" omului a cărui învățătură și activitate dă tot ce e mai scump pe lume: încrederea într'un viitor mai bun, încredere în victorie.

Deaceea în clipa când deputații Sovietului Suprem se ridică în picioare în sala mare a palatului din Kremlin salutându-l în năvalnic avânt pe tovarășul Stalin, la glasul inimii alesilor poporului se alătură nu numai glasul intregului popor sovietic, ci și glasul a sute de milioane de oameni din lumea intreagă, cea mai mare și cea mai bună parte a omenirii. Cei mai buni dintre oameni salută pe acela de care sunt legate acum cele mai nobile speranțe ale omenirii.

Deputații Sovietului Suprem s'au intrunit pentru a discuta marile probleme ale Patriei noastre, probleme legate de munca noastră pașnică creatoare, de îndeplinirea planurilor cincinale staliniste, de creșterea bogăției și forței noastre.

Astăzi când, asemenea unui far strălucitor, țara noastră luminează calea întregii omeniri progresiste și, asemenea unei stânci de neclintit, stăvilește calea dușmanilor păcii, a uciga șilor — treburile noastre interne sunt obiectul atenției întregii lumi. Succesele noastre în îndeplinirea planului stalinist de lucrări grandioase, planurile noastre și mai grandioase de viitor, sunt obiect de bucurie, entuziasm și învățăminte pentru prietenii noștri din lumea întreagă și în același timp, obiectul urii, al atacurilor tuturor dușmanilor noștri.

Unanimitatea impresionantă cu care poporul sovietic a votat pentru candidații blocului stalinist al comuniștilor și celor fără de partid, unanimitatea impresionantă cu care deputații sprijină politica stalinistă a guvernului sovietic este o forță măreață. Și de această unanimitate, vrând-nevrând trebue să țină seama toți propovăduitorii războaielor „reci" și „fierbinți", toți cei cărora le place să zăngăne armele.

La sesiunea Sovietului Suprem s'au adunat reprezentanții unui popor mare și puternic. Ei au venit din toate colțurile unei țări uriașe și puternice, puternică prin bogăția subsolului său, a recoltei ogoarelor sale de necuprins, a producției nenumăratelor sale uzine, prin concepția leninist-stalinistă pe care o are poporul ei asupra lumii, prin unitatea stalinistă de neclintit a cetățenilor ei.

In istoria omenirii niciun alt popor n'a arătat încă lumii pilda unei asemenea unități de neinvins, unei forțe atât de mărețe, atât de calme în fața amenințărilor, atât de pașnice și în acelaș timp gata să se apere, pilda unei asemenea credințe în viitorul clădit cu propriile sale mâini, pilda unei iubiri atât de sincere față de toți oamenii cinstiți de pe intreg pământul.

Iată ce gânduri se nasc despre poporul sovietic atunci când trimiși acestui popor se ridică în picioare în palatul Kremlinului salutându-l pe marele Stalin, conducătorul și învățătorul oamenilor muncii din lumea întreagă.

Konstantin Simonov
deputat in Sovietul Suprem al U.R.S.S.

S'a intrunit Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Un aspect al sălii de ședință a Sovietului Uniunii. In clișeu, în rândul intâi se află deputații R.S.S. Tătare: general-locotenent F. S. Katkov, Erou al Uniunii Sovietice, țesătoarea N. I. Lavrentieva din Kazan și S. S. Romanov, Erou al Uniunii Sovietice, secretar al comitetului raional de partid din Aksubaev.

Măsurile împotriva Partidului Comunist Japonez dovedesc că guvernul Yoshida a ajuns la un impas

Importantele declarații făcute de președintele conducerii centrale provizorii a Partidului Comunist Japonez

PHYONGYANG 16 (Agerpres). După cum s'a aflat la Phyongyang, la 9 Iunie a avut loc o ședință extraordinară a organului central de conducere provizoriu care a asumat funcțiunile Comitetului Central, ale Biroului Politic și ale secretariatului Comitetului Central al Partidului Comunist Japonez, după/punerea în afara legii a membrilor Comitetului Central al Partidului Comunist Japonez.

La sfârșitul ședinței, președintele conducerii centrale provizorii a Partidului Comunist Japonez, Etsuro Shiino, a făcut corespondenților ziarului AKAHATA următoarea declarație:

1. In chestiunea presiunii exercitate asupra partidului nostru.

Tendința de a considera „epurarea" membrilor Comitetului Central al partidului nostru și ai conducerii ziarului AKAHATA ca o dovadă a întăririi considerabile a forțelor reacțiunii interne și externe este profund greșită. Judecând conștient ceeace se întâmplă, se poate ajunge la concluzia că afirmațiile cu privire la întărirea reacțiunii interne și externe în urma „epurării" membrilor C.C. al Partidului Comunist nu au niciun temei. Situația din întreaga lume și în primul rând situația din toate regiunile Asiei dovedește falimentul politicii capitalului monopolist internațional, precum și dificultățile considerabile de care s'a lovit această politică în viața internă a Japoniei. In special măsurile împotriva Partidului Comunist dovedesc că guvernul Yoshida a ajuns la un impas.

Guvernul Yoshida s'a angajat pe calea acestor măsuri represive împotriva Partidului Comunist Japonez în scopul pregătirii unui nou război și al transformării Japoniei într'o colonie americană.

Este demn de subliniat în afară de aceasta că pregătirile de război aduc cu sine șomajul și sărăcirea maselor populare. Istoria ne învață că planurile clădite pe suferințele maselor populare sunt destinate unui faliment inevitabil.

In aceste împrejurări, noi nu numai că trebue să nu ne temem de dușmani, ci, împreună cu massele populare, să intensificăm și mai mult lupta pentru independența națională, pentru pace și ridicarea nivelului de trai al poporului.

In momentul de față, legătura cu masele populare ne este mai necesară ca oricând. In cursul celui de al doilea război mondial, partidul nostru a protestat împotriva vărsării de sânge dar nu a putut totuși să împiedice războiul deoarece nu a avut destule legături cu masele. In fața pericolului unui nou război, noi trebue să întărim legătura cu masele, să câștigăm încrederea maselor și împreună cu ele să împiedicăm războiul.

2. In legătură cu învățămintele ultimelor alegeri pentru Camera Consilierilor.

Alegerile trecute au o importanță istorică pentru partidul nostru. Campania pentru aceste alegeri a fost extrem de importantă; ea s'a desfășurat sub lozincile independenței naționale, apărării păcii și protestului împotriva războiului. Este firesc ca atacurile forțelor reacțiunii să se fi concentrat împotriva partidului nostru. Totuși, în ciuda presiunii, a demagogiei și a cumpărării voturilor alegătorilor, masele populare au votat cu o hotărire fără precedent pentru partidul nostru.

Numărul voturilor obținute de candidații Partidului și de candidații Frontului Unit care fuseseră desemnați la Tokio și Kioto a fost numai în circumscripțiile electorale locale de circa 2.830.000. Deși acest număr de voturi este ceva mai mic decât numărul de voturi obținute de Partidul Comunist în alegerile precedente pentru Camera Consilierilor (2.980.000) se poate afirma totuși că ultimele voturi obținute sunt mai puternice prin caracterul lor.

Se poate spune că în activitatea noastră în cursul ultimelor alegeri, în ciuda amploarei luate de lupta pentru independența națională și pentru pace, legătura între revendicările juste ale maselor și lupta de zi cu zi a maselor a fost insuficientă. Ignorarea luptei de zi cu zi a fost cea mai mare lipsă a noastră. Deacea propaganda pe care am dus-o a avut un caracter abstract, ea nu a explicat maselor sarcinile lor concrete și mai mult decât atât nu a îndeplinit în întregime sarcina mișcării de sprijinire a partidului în alegeri. Maselor le-a fost greu să vadă demarcarea între revendicările noastre și cele ale partidului socialist, în urma cărui fapt au fost pierdute cel puțin 3.000.000 de voturi care au fost date partidului socialist. Cea de a doua lipsă a noastră constă în ignorarea tacticii în ce privește problemele organizării masei pentru a realiza independența națională și apărarea păcii. Astfel, de pildă noi am acordat întreaga noastră atenție scopurilor strategice și am ignorat sarcinile tactice. Toate tendințele examinate mai sus constituie nu numai lipsuri pe care le-am întâlnit în cursul luptei electorale; în mod practic ele constituie lipsurile întregii noastre activități de partid.

Una din sarcinile cele mai importante ale activității noastre de partid trebue să fie în prezent completa lichidare a acestor lipsuri. In acest scop trebue să folosim pe deplin toate realizările teoretice și practice care au fost obținute în urma luptei îndelungate a partidului nostru și în special trebue să lăsăm deoparte înfumurarea și cuvintele mari.

3. Lupta împotriva scizioniștilor:

Una din lipsurile campaniei noastre electorale a fost manifestarea unui mare număr de opinii și acțiuni scizioniste. Este evident că ignorarea luptei de zi cu zi și teoria „ideilor mici" asupra cărora scizioniștii au insistat în cursul campaniei electorale, nu puteau să nu ducă la o izolare a partidului și la demobilizarea masselor. In momentul de față reacțiunea internă și externă, odată cu luarea măsurilor împotriva partidului nostru, încearcă să se folosească de activitatea scizioniștilor din sânul partidului. Folosindu-se de scizioniști și de agenții lor, reacțiunea încearcă să distrugă partidul dinăuntru. Fracționismul este în special arma de înăbușire folosită de clasele dominante. Trebue să întărim partidul, pentru o și mai mare desvoltare a luptei care în momentul de față continuă să crească, precum și pentru îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața partidului.

In acest scop, noi trebue să respectăm cu și mai multă stricteță principiile partidului, să ascuțim vigilența de clasă și să excludem din rândurile noastre pe scizioniști. In consecință, trebue să ducem o luptă dârză împotriva elementelor fracționiste, să unim năzuințele și acțiunile întregului partid în jurul noii conduceri și să înaintăm spre victorie. Ne bazăm pe lupta hotărîtă a întregului partid și a clasei muncitoare.

Protestul Partidului Comunist din Statele Unite împotriva terorii anticomuniste din Japonia

NEW YORK, 16 (Agerpres). — Ziarul DAILY WORKER publică declarația președintelui Partidului Comunist din Statele Unite, Foster, și a secretarului Comitetului Național al Partidului Comunist, Hall, adresată lui MacArthur.

Această declarație arată că Partidul Comunist din Statele Unite protestează împotriva măsurilor discriminatorii luate de MacArthur și guvernul japonez împotriva Partidului Comunist Japonez.

In continuare, declarația subliniază că represiunile împotriva Partidului Comunist Japonez, precum și întreaga politică dusă de americani în Japonia, au drept scop să transforme Japonia într'o bază militară de agresiune împotriva popoarelor iubitoare de pace și într'o colonie a Wall-Street-ului.

Alți comuniști arestați de poliția japoneză

TOKIO, 16 (Agerpres). — Poliția japoneză a mai arestat 3 membri ai Partidului Comunist Japonez. Numărul comuniștilor arestați în urma ordinelor lui Mac Arthur de intensificare a represiunilor anticomuniste se ridică până acum la 11.

Cruntă teroare antidemocratică în Maroc

PARIS, 16 (Agerpres). — Ziarul L'HUMANITE relatează că în Maroc au fost înregistrate noi acțiuni împotriva elementelor democrate și a partizanilor păcii.

Secretarul Partidului Comunist din Maroc, Abdeslan Burja, membrii Comitetului Central al Partidului Comunist din Maroc și secretarul Organizației Partidului Comunist din regiunea Meknes, François Villabba, au fost dați în judecată pentru vina de a fi ținut o adunare la Meknes, pentru care nu se obținuse aprobarea autorităților locale.

L'HUMANITE comunică deasemenea că în regiunea Meknes au fost arestați 27 patrioți precum și șase partizani ai păcii, care strângeau semnături pe Apelul dela Stockholm.

Creșterea crizei agrare și pauperizarea micilor fermieri în Statele Unite

MOSCOVA 16 (Agerpres). — Revista SOȚIALISTICESCOE SELSCOE HOZIAISTVO publică un articol cu titlul „Creșterea crizei agrare și pauperizarea fermierilor muncitori în Statele Unite".

In articol se spune între altele:

Din datele ultimului recensământ agricol din 1945 rejese că un mănunchi de mari exploatări agricole capitaliste (cu un venit brut de minimum 4000 dolari), cuprinzând o cincime din numărul total al fermelor din Statele Unite, au concentrat în mâinile lor 57 la sută din totalul suprafețelor cultivate ale țării și livrează două treimi din producția agricolă a Statelor Unite. In același timp, micii fermieri (cu un venit brut de maximum 1500 dolari), care constituie peste jumătate din numărul total al exploatărilor agricole, posedă o cincime din suprafața totală a pământului și produc numai o zecime din producția agricolă globală a Statelor Unite.

Potrivit calculelor oficiale, mijloacele de existență pentru o familie de fermieri au fost evaluate la un minimum de 1500 dolari anual — această cifră fiind totuși în mod vădit sub nivelul real. Totuși, 3 milioane de fermieri au un venit anual brut sub 1500 dolari.

In ultimii ani, impozitele au crescut considerabil. După cum arată datele statistice, cota revenind impozitelor asupra venitului micilor fermieri este cu mult mai mare decât asupra venitului marilor fermieri.

După plata impozitelor, arendei și dobânzilor pe împrumuturi, micilor fermieri le rămâne un venit cu totul neindestulător, chiar pentru o existență mizeră și plină de lipsuri.

Deosebit de grea este situația micilor fermieri arendași din Sudul Statelor Unite. Aceștia sunt în majoritate negri, care iau în arendă pământul pentru cultivarea bumbacului. Peste jumătate din recolta de bumbac este predată proprietarilor de pământ drept arendă. Venitul de mizerie al arendașului este neindestulător pentru ca el și familia sa să poată trăi până la noua recoltă.

In 1945, în Statele Unite prețurile pentru pământ au fost cu 150% mai mari decât în 1940, pentru a atinge în 1949 un nivel fără precedent în istoria Statelor Unite. Creșterea prețurilor pământului a dus la îmbogățirea speculanților de terenuri și la mărirea rentei agrare a marilor proprietari de pământ, în mâinile cărora se află cea mai mare parte a terenurilor agricole.

Semnele crizei agrare în Statele Unite se vădesc de pe acum.

Potrivit calculelor ministerului agriculturii, venitul net al fermierilor din Statele Unite a fost în 1949 cu 17% mai mic decât în 1948 și cu 22% mai mic decât în 1947. Experții ministerului agriculturii al Statelor Unite sunt de părere că veniturile fermierilor vor continua să scadă în tot cursul anului 1950.

Monopolurile americane acaparează producția agricolă la prețuri extrem de reduse, pentru a o prelucra și a o vinde apoi la prețuri de speculă.

Pentru menținerea prețurilor pe piața internă, ministerul agriculturii al Statelor Unite a propus distrugerea unei cantități de 1.360.000 tone cartofi, cumpărate de guvern și care nu poate fi desfăcută pe piață. Ministerul agriculturii a cerut fermierilor să reducă în 1950 suprafața însămânțată cu bumbac cu 23% față de 1949. Aceste fapte demonstrează limpede starea de desagregare a capitalismului care condamnă masele de oameni ai muncii la mizerie, foamete și șomaj.

PE SCURT

● La 14 Iunie ministrul de Afaceri Externe al R. P. Bulgaria a înaintat Legației Turciei la Sofia o notă de protest împotriva flagrantei violări a frontierei R. P. Bulgaria de către autoritățile turcești care au încercat să treacă în mod clandestin persoane înarmate pe teritoriul R. P. Bulgaria.

● In conformitate cu datele ministerului american al agriculturii, recolta de grâu din Statele Unite va fi anul acesta mai scăzută decât anul trecut cu 200 milioane bușeli (un bușel de grâu=27,2 kg.). Se evaluează că aceasta va fi cea mai slabă recoltă din ultimii șapte ani.

● Tarifele autobuselor din New York vor fi majorate cu 25-50%.

● Ministrul adjunct de afaceri externe al R.P. Mongole, Jamsaran Sambu, a fost numit ambasador extraordinar și plenipotențiar al R. P. Mongole în R. P. D. Coreeană.

● La Peking a fost semnat un acord comercial între R. P. Chineză și Republica Cehoslovacă.

● Începând dela 18 Iunie rația de carne proaspătă va fi din nou redusă în Marea Britanie.

ULTIMELE ȘTIRI

Bugetul U. R. S. S. pe 1950 dovedește încăodată întregii lumi politica de pace a Statului Sovietic

Lucrările sesiunii Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA, 16 (Agerpres). TASS transmite:

Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S., care are loc la Kremlin, își continuă lucrările. Președintele Sovietului Uniunii, Mihail Iasnov, a prezidat ședința din dimineața zilei de 15 Iunie a Sovietului Uniunii, în cadrul căreia s'a discutat raportul ministrului de finanțe al U.R.S.S., Arsenii Zverev.

In cuvântările lor, toți deputații au aprobat proiectul bugetului de Stat pe 1950 prezentat de Guvern. Ei au subliniat că acest buget va contribui la progresul continuu al forțelor productive ale țării și la ridicarea bunei stări a poporului sovietic.

In cuvântarea sa, deputatul Nurtas Undasînov, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Cazahe, a vorbit despre uriașele succese repurtate de R.S.S. Cazahă. In 1949, R.S.S. Cazahă a depășit planul anual al producției globale și a depășit cu aproape două ori nivelul producției de dinainte de război.

Colhoznicii din R.S.S. Cazahă au obținut succese însemnate în agricultură și creșterea vitelor.

Deputatul Zahari Ciubianișvili, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Georgiene, a subliniat că cifrele bugetului pe 1950 oglindesc în mod grăitor lucrările uriașe prevăzute pentru ultimul an al planului cincinal stalinist de după război.

Deputatul Pietr Panticov, președintele Sovietului Deputaților oamenilor muncii din ținutul Krasnodar, a vorbit despre munca plină de abnegație a muncitorilor, colhoznicilor și intelectualității sovietice din Cuban.

Deputatul Boris Nicolaiev, care reprezintă pe oamenii muncii din Leningrad, a anunțat că industria Leningradului a îndeplinit cu cinste sarcina trasată de planul cincinal, accea de a atinge și depăși nivelul dinainte de război al producției industriale.

★

MOSCOVA 16 (Agerpres).— TASS transmite:

In cadrul sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S., Sovietul Naționalităților a ținut o ședință în seara zilei de 15 Iunie sub președinția lui Jumabai Șaiahmetov, președintele Sovietului Naționalităților.

Deputatul Pavel Prokkonen, președintele Consiliului de miniștri al R.S.S. Careio-Fine, care a luat primul cuvântul, a subliniat că BUGETUL U.R.S.S. PE 1950 DOVEDEȘTE INCAODATA INTREGII LUMI POLITICA DE PACE A STATULUI SOVIETIC.

Deputata Tursunoi Karimova, președinta colhozului Stalin, din regiunea Andijan din R.S.S. Uzbecă, a subliniat că aplicarea consecventă a politicii naționale leninist-staliniste a transformat fostele regiuni înapoiate ale Rusiei țariste în Republici socialiste înfloritoare, cu o industrie foarte desvoltată.

Deputatul Nicolai Mihailov, secretar al Comitetului Central al Comsomolului leninist, a vorbit despre modul cum tinerii și tinerele sovietice muncesc cu abnegație, alături de întregul popor, pentru îndeplinirea planului cincinal stalinist de după război.

Vasili Javoroncov, ministrul comerțului al U.R.S.S., a subliniat în cuvântarea sa politica consecventă de reducere a prețurilor dusă de Guvernul U.R.S.S.

Fiecare familie sovietică, fiecare muncitor colhoznic, fiecare intelectual beneficiază de reducerile de prețuri, în care ei văd grija pentru bunăstarea poporului.

Printre ceilalți vorbitori care au luat cuvântul la ședința din 15 Iunie a Sovietului Naționalităților au fost deputații Mincidar Salin, (R.S.S. Kazahă), Nasih Urazbaiev (R.A.S.S. Baskiră), Piotr Abrosimov (R.S.S. Bielorusă), Rihard Mache (R.S.S. Estonă), Akmamed Sariev (R.S.S. Turkmenă) și Ghiorghi Orlov, ministrul industriei lemnului și a hârtiei al U.R.S.S.

Declarația publicată de laburiștii englezi oglindește contradicțiile din lagărul imperialist

LONDRA, 16 (Agerpres). — TASS transmite:

Comitetul Executiv al partidului laburist a dat publicității sub forma unei broșuri intitulate „Unitatea europeană", o declarație referitoare la politica sa. Declarația leaderilor laburiști de dreapta are un caracter net antisovietic și este plină de contradicții.

In declarație se spune că partidul laburist nu poate considera „unitatea europeană" drept un scop de sine stătător. „Noi, englezii, suntem mai legați de popoarele îndepărtate din regiunile îndepărtate din Australia și Noua Zeelandă, decât de Europa".

In declarație se arată că situația economică precară a Angliei impune ca colaborarea sa cu Europa Occidentală să nu împiedice guvernul de a exercita, ca și mai înainte, controlul general asupra economiei engleze:

„Modificările de orice fel, care ar interveni în relațiile cu Europa Occidentală, nu trebue să pericliteze situația țării, iar Anglia trebue să rămână centrul nervos al Commonwealth-ului, bancherul zonei lirei sterline".

Laburiștii, spune declarația în continuare, vor aproba pe deplin „planul Schuman".

Totuși, într'o altă parte a broșurii se arată că, după părerea partidului laburist, nu este posibilă și nu este de dorit, în condițiile existente, constituirea unei „uniuni europene", fie politice, fie economice. Comitetul Executiv al partidului laburist declară mai departe că pe plan geografic Europa Occidentală nu poate și nu trebue să încerce să joace rolul unei a treia forțe. „Incă un anumit timp de acum înainte, stabilitatea sa economică și apărarea ei strategică vor depinde de strânsa colaborare cu Statele Unite"...

Redactorul ziarului DAILY WORKER, John Gollan, comentând broșura „Unitatea europeană", arată că la baza declarației Comitetului Executiv se află contradicțiile dintre Anglia și Statele Unite:

„In esență, formulând condițiile sale, guvernul englez luptă pentru o situație privilegiată a Angliei în sistemul prevăzut de „planul Schuman".

Statele Unite insistă cu hotărire asupra „unificării" economice și politice a Europei Occidentale, în timp ce partidul laburist se agață de pozițiile imperialismului englez. Această contradicție dintre alianța militară cu Statele Unite împotriva Uniunii Sovietice și încercările disperate pentru apărarea pieților și intereselor imperialiștilor englezi împotriva concurenței americane și germane, este firul conducător al acestei declarații.

Escroci în rolul de păzitori ai „modului de viață american"

ȘI ACTUALUL PREȘEDINTE AL „COMITETULUI PENTRU CERCETAREA ACTIVITĂȚILOR ANTIAMERICANE" IMPLICAT INTR'O SCANDALOASĂ AFACERE DE MITUIRE

NEW YORK 16 (Agerpres). După cum se știe, anul trecut, Thomas Parnell, fruntaș al partidului republican din St. Unite, fost președinte al „Comitetului pentru cercetarea activităților antiamericane" de pe lângă Camera Reprezentanților, a fost arestat pentru însușirea abuzivă de fonduri publice. Acum DAILY MIRROR și alte ziare relatează că și actualul președinte al „Comitetului pentru cercetarea activităților antiamericane", John Wood, membru al partidului „democrat", este de asemenea implicat într'un scandal, descoperindu-se că a cerut mită pentru a interveni în favoarea adoptării unei legi.

Lucrurile s'au petrecut în felul următor: Acum câțiva ani, un camion militar a lovit și rănit pe un cetățean din Georgia, Ralph Stanfield. Stanfield a cerut despăgubiri guvernului. Conform procedurii, Wood a prezentat un proiect de lege prin care se propunea guvernului să acorde despăgubiri lui Stanfield.

Pe când proiectul de lege se afla în discuția Camerii Reprezentanților, Wood a informat familia Stanfield prin secretarul său, că așteaptă să primească o parte din această despăgubire.

DAILY MIRROR subliniază că acceptarea de onorarii de către un membru al Congresului pentru introducerea unor proiecte de legi în Parlament este pedepsită cu închisoarea. După ce Stanfield a plătit lui Wood suma pretinsă, acesta, cuprins de neliniște a cerut lui Stanfield să păstreze tăcere asupra tranzacției.

DISPUTA INTRE TRUSTURILE DE BUMBAC ȘI NYLON

WASHINGTON, 15 (Agerpres). — După cum anunță agențiile americane de presă, în Statele Unite a început o adevărată bătălie între trusturile industriei de bumbac și cele ale fabricilor de nylon pentru a obține monopolul confecționării drapelului național.

IMPOTRIVA TERORII RASIALE DIN STATELE UNITE

NEW YORK, 16 (Agerpres).— La 27 Iulie este termenul de executare a sentinței de condamnare la moarte a veteranului de război negrul Mac Guy (din statul Mississipi). Acesta a fost condamnat la moarte în urma procesului înscenat în Statele Unite împotriva negrilor acuzați de „viol". După cum comunică ziarul DAILY WORKER, organizațiile progresiste americane desfășoară o campanie intensă pentru salvarea acestei victime a terorii rasiale din Statele Unite.

„PACEA" AȚĂȚĂTORILOR LA RĂZBOI

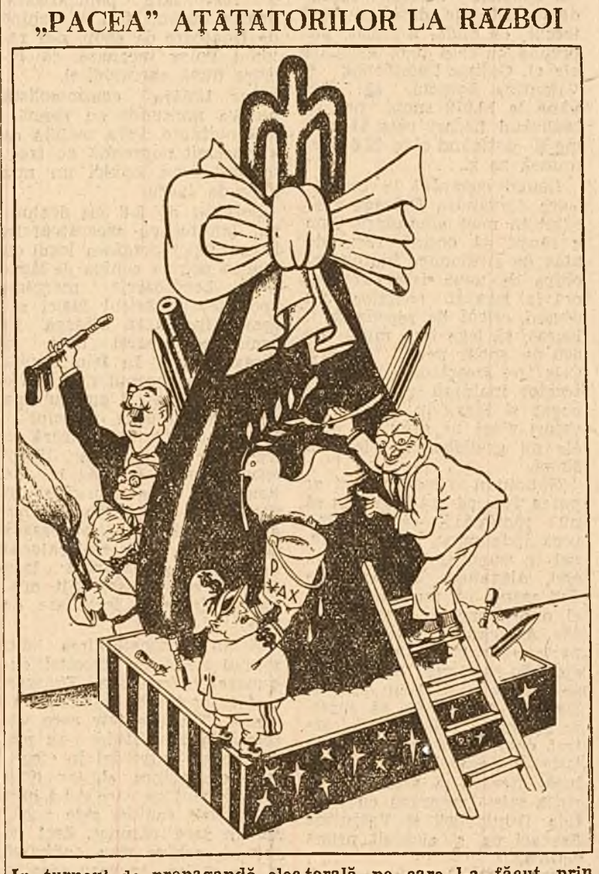

In turneul de propagandă electorală pe care l-a făcut prin Statele Unite, Truman a declarat că bomba atomică este un mijloc... de apărare a păcii.

Desen de DORU

„Cel mai important acord comercial pe care l-a încheiat Finlanda vreodată"

DECLARAȚIA PRIMULUI MINISTRU AL FINLANDEI LA PLECAREA DIN MOSCOVA

MOSCOVA, 16 (Agerpres). — TASS transmite:

La 15 Iunie primul ministru al Finlandei, Urho Kekkonen, a părăsit Moscova. Impreună cu Kekkonen au părăsit Moscova Tuomioja, ministrul finlandez al Comerțului și Industriei, Kujala, Njykopp și Orhomies, membrii delegației comerciale finlandeze.

Inainte de a părăsi Moscova, la aeroport, primul ministru al Finlandei, Urho Kekkonen, a făcut următoarea declarație în fața microfonului:

„Părăsind Moscova țin să mulțumesc Guvernului Sovietic pentru cordiala primire pe care a făcut-o delegației comerciale finlandeze. Acordul comercial de 5 ani care a fost semnat aici este cel mai important acord comercial pe care l-a încheiat Finlanda vreodată. Acest acord va da de lucru la zeci de mii de muncitori finlandezi. Pentru aceasta, noi finlandezii suntem mulțumiți de acest acord și îl vom îndeplini până la capăt.

Noi știm că acest acord va fi pentru noi un minunat ajutor pentru a continua politica de pace și prietenie, care a fost proclamată cu doi ani în urmă, cu prilejul semnării tratatului de prietenie și asistență mutuală".

Ziarul PIONERSKAIA PRAVDA decorat cu Ordinul Lenin

MOSCOVA 16 (Agerpres). — După cum transmite TASS, Joi s'a dat publicității decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. privitor la decorarea cu Ordinul Lenin a ziarului PIONERSKAIA PRAVDA. Această înaltă distincție a fost decernată ziarului cu prilejul împlinirii a 25 ani dela înființare, pentru munca sa rodnică depusă pe tărâmul educării comuniste a copiilor și desvoltării mișcării de pionieri în țară. Au fost decorați deasemenea o serie de colaboratori ai ziarului.

Popoarele își strâng rândurile în lupta pentru pace

● **Un mare grup de soldați americani negri cantonați la Mainz au semnat Apelul dela Stockholm. In Bavaria și în Hessa, numeroși soldați din armata de ocupație și-au pus deasemenea semnătura pe Apel.**

● Cel de al 5-lea Congres al Federației Naționale a foștilor exilați și deținuți politici din Franța a adoptat o rezoluție în care se spune: „In numele a 200.000 de francezi și a milioanelor de oameni de diferite naționalități care au pierit în lagărele de concentrare, chemăm pe toți oamenii de bună credință să împiedice săvârșirea unei crime și mai monstruoase — folosirea armei atomice".

● In ultimele zile au avut loc în numeroase districte din Republica Polonă meetinguri și adunări festive închinate încheierii campaniei pentru strângerea de semnături pe Apelul dela Stockholm.

In cadrul adunării dela Szczecin, s'a anunțat că în districtul Szczecin au fost strânse peste 738.000 semnături. In districtul Wroclaw s'au strâns 1.400.000 semnături. In Silezia, Apelul pentru pace a fost semnat de 2.300.000 locuitori. La Gdansk, cu prilejul încheierii campaniei pentru strângerea de semnături, a avut loc „Sărbătoarea Păcii" la care au participat 40.000 persoane.

● Peste 1.000 de marinari americani, făcând parte din echipajul vaselor ancorate în portul New York, au semnat zilele trecute Apelul dela Stockholm.

● Postul de radio Grecia Liberă a anunțat că Organizația tineretului democrat din Grecia (EPON) a publicat un apel adresat întregului tineret din această țară, chemându-l să sprijine mișcarea pentru apărarea păcii.

● Peste 10.000 locuitori din regiunile sudice și centrale ale Vietnamului au organizat recent un meeting în cadrul căruia participanții au declarat că sprijină cu hotărîre Apelul dela Stockholm al Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii și au înfierat ajutorul pe care-l acordă imperialiștii americani colonialiștilor francezi din Indochina.

● Uniunea Ziariștilor Egipteni a adresat Organizației Internaționale a Ziariștilor o telegramă în care afirmă hotărîrea de a sprijini Apelul dela Stockholm care cere interzicerea armei atomice și stabilirea unui strict control internațional pentru aplicarea acestei hotărîri.

Deruta cercurilor conducătoare anglo-americane din Germania Occidentală după declarația făcută de John Peet

BERLIN, 16 (Agerpres). — Agenția TASS retransmite o știre a Agenției ADN potrivit căreia declarația fostului corespondent la Berlin al Agenției Reuter, John Peet, a provocat derută în cercurile conducătoare ale autorităților de ocupație anglo-americane. Serviciul de informații al „armatei britanice a Rinului" a desmințit știrea referitoare la faptul că mareșalul Montgomery este de acord cu planul de remilitarizare a Germaniei Occidentale. Serviciul de informații al „armatei britanice a Rinului" confirmă că comandantul suprem al acestei armate, Charles Keightley, a luat într'adevăr cu opt săptămâni înainte, masa la clubul de presă englez, susținând totuși că Charles Keightley nu ar fi făcut cu acest prilej niciun fel de declarații. Ca răspuns la desmințirea de mai sus, John Peet a făcut următoarea declarație: „Comandantul suprem al „armatei britanice a Rinului" din Germania, generalul-locotenent Charles Keightley, aflându-se acum opt săptămâni la Berlin a invitat înainte de masă pe corespondenții englezi să meargă cu el la clubul de presă englez pentru a bea ceva. După câte îmi amintesc generalul a băut atunci lichior de vișine. El are deaceea acum tot dreptul să afirme că cele spuse de el și cifrate în declarația mea nu au fost spuse la un coctail. In ce privește declarația generalului Keightley o redau textual: „Am vorbit din nou de toate acestea cu Monty (Montgomery) și el împărtășește pe deplin părerea mea că armata germană trebue reorganizată cât mai curând posibil. Unii politicieni stupizi sunt încă împotriva acestui lucru, dar nu va mai dura mult și vom putea pune în aplicare planurile noastre".

La aceasta el a adăugat că Germania a avut ostași buni și ar fi o prostie ca aceste rezerve umane să nu fie folosite pentru „apărarea Occidentului".

Călăul Tito amnistiază criminalii de război hitleriști

BRUXELLES, 16 (Agerpres). — După cum anunță ziarul LE DRAPEAU ROUGE, autoritățile americane, împreună cu „guvernul" dela Bonn, pregătesc amnistierea unui mare număr de criminali de război naziști.

In același timp, autoritățile iugoslave au hotărît să amnistieze pe criminalii de război hitleriști condamnați în Iugoslavia.

CLICA FASCISTO-TITOISTĂ — MANA DREAPTĂ A IMPERIALIȘTILOR AMERICANI

BRUXELLES, 16 (Agerpres). Cercurile conducătoare americane, intensificându-și pregătirile de război, urmăresc să atragă cât mai multe țări în orbita planurilor lor agresive.

După cum anunță ziarul LE DRAPEAU ROUGE, Acheson a cerut de curând Comisiei pentru afacerile externe a Senatului să ridice orice restricții asupra livrărilor de armament către statele participante la pactul Atlanticului de Nord și către „anumite alte state", adică Iugoslavia și Spania franchistă. Astfel, cercurile conducătoare americane se bazează în pregătirile lor de război pe Iugoslavia titoistă și Spania franchistă.

— REDACTIA ȘI ADMINISTRATIA București, Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5, Centrala telefonică 3.26.20, Cont c.c.c. poștal Nr. 1.381 — Tiparul: Imprimeriile „SCRISUL LIBER" Str. Dobrogeanu Gherea Nr. 5, București —
ABONAMENTE: Individuale lunar lei 100. Colective pentru muncitori, țărani și intelectuali lei 80. Taxa poștală plătită în numerar conf. aprob. Dir. Gen. P.T.T. 118.578/941 și 520.408/946.